

Dokumentacja wniosku habilitacyjnego
Krzysztof Koszewski

ZAŁĄCZNIK

2

Autoreferat

Autoreferat

Spis treści

- I. Informacje podstawowe
- II. Omówienie wskazanego osiągnięcia
  - 1. Problematyka monografii i przyjęta metoda badawcza
  - 2. Geneza pracy i wyniki badań
  - 3. Układ pracy i znaczenie dla dyscypliny
- III. Omówienie obszaru zainteresowań badawczych i pozostałych osiągnięć
  - 1. Przed nadaniem stopnia doktora nauk technicznych (1989–2006)
  - 2. Po nadaniu stopnia doktora nauk technicznych (2006–2019)
  - 3. Podsumowanie
  - 4. Zestawienia tabelaryczne: działalności oraz recenzowanych publikacji w ujęciu chronologicznym

I. Informacje podstawowe

Imię i nazwisko:

Krzysztof Koszewski

Posiadane dyplomy, stopnie naukowe:

1993 – uzyskanie stopnia magistra inżyniera¹ na kierunku architektura i urbanistyka na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Praca dyplomowa „Centrum Sztuk Wizualnych na Placu na Rozdrożu w Warszawie” wykonana pod kierunkiem dr inż. arch. Aleksandra Chyłaka.

2006 – uzyskanie stopnia doktora nauk technicznych w dyscyplinie architektura i urbanistyka na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Rozprawa doktorska „Koncepcja architektoniczno-historycznej bazy wiedzy na przykładzie Saskiej Kępy w Warszawie”, promotor: prof. dr hab. inż. arch. Stefan Wrona, recenzenci: prof. dr hab. inż. arch. Maria Brykowska oraz prof. dr hab. inż. arch. Andrzej Kadłuczka, obrona z wyróżnieniem w kwietniu 2006. Prace nad rozprawą zrealizowane przy wsparciu grantu KBN 4T07F003/26 „Wpływ rozwoju technik informacyjnych na możliwości zarządzania informacją o obiektach architektonicznych ze szczególnym uwzględnieniem ich kontekstu. Koncepcja bazy wiedzy o obiektach i zespołach architektonicznych o wartości historycznej na przykładzie Saskiej Kępy w Warszawie”

Zatrudnienie w jednostkach naukowych:

Od 1993 do chwili obecnej na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, w Zakładzie Projektowania Architektonicznego Wspomagane Komputernie, następnie w Katedrze Projektowania Architektonicznego. W latach 1993–2006 na stanowisku asystenta, 2006–2018 adiunkta, od 2018 starszego wykładowcy.

Zatrudnienie w innych jednostkach:

Od 1992 do chwili obecnej współwłaściciel studia projektowego zajmującego się projektami grafiki użytkowej

---

¹ Od kwietnia 1992 do listopada 1993 roku, w myśl Zarządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 kwietnia 1992 r. w sprawie określenia rodzajów dyplomów i tytułów zawodowych oraz wzoru dyplomu wydawanego przez uczelnie, absolwentom kierunku architektura i urbanistyka nie nadawano tytułu zawodowego magistra inżyniera architekta. Tytuł taki nadawano ponownie po zmianie przywołanego Zarządzenia przez Zarządzenie Ministra z dnia 14 września 1993 z mocą od 15 listopada 1993.

II. Omówienie wskazanego osiągnięcia

zgodnie z art. 16 ust. 2 Ustawy o stopniach naukowym i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. Nr 196, poz. 1165, z późn. zm.)

Osiągnięciem, które przedstawiam do oceny w ramach wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego jest monografia:

Krzysztof Koszewski: „Obrazy architektury. Reprezentacje idei architektonicznej w kontekście współczesnej kultury wizualnej”, wydana przez Oficynę Wydawniczą Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2019.

II. 1. Problematyka monografii i przyjęta metoda badawcza

Monografia, którą przedstawiam jako osiągnięcie naukowe wskazane do oceny, podejmuje temat związku obrazowej reprezentacji idei architektonicznej z dziełem architektury. Związek ten rozpatrywany jest w kontekście współczesnej kultury wizualnej, której cechy, w myśl tez zawartych w książce, znacząco wpływają zarówno na charakter, jak i odbiór przekazu wizualnego dotyczącego projektowanych obiektów i struktur. Takie ujęcie tematu wymaga analiz na trzech poziomach: po pierwsze w kontekście relacji reprezentacja idei – dzieło architektury, po drugie prześledzenia rozwoju paradygmatu reprezentacji architektonicznej w ujęciu historycznym, po trzecie wreszcie relacji przekazu wizualnego w architekturze do wspomnianej współczesnej kultury wizualnej, w tym określenie jej podstawowych cech, istotnych z punktu widzenia prowadzonych badań.

Tak określona perspektywa sytuuje prowadzone badania na pograniczu dyscyplin, a nawet dziedzin nauki. Dociekania w zakresie relacji reprezentacja-dzieło wymagają osadzenia w schematach pojęciowych właściwych dla filozofii, w szczególności – w podstawowym zakresie – ontologii, epistemologii i aksjologii. Jednym z punktów wyjścia do analiz są prace Romana Ingardena, sytuujące się w ramach ostatniej z wymienionych dyscyplin. Podjęcie tej tematyki wymaga także analiz semiotycznych, wykorzystywanych podczas badania wspomnianej relacji w kontekście teorii znaków. Odniesienie do ewolucji paradygmatu reprezentacji architektonicznej wymaga odpowiednio sprofilowanych studiów z zakresu historii i teorii architektury, osadzonych w szerszym kontekście ikonologii. Wreszcie wpływ charakteru współczesnej kultury wizualnej na przedstawienia idei architektonicznej – do pewnego stopnia dwukierunkowy – skłania do odniesień do obszaru szeroko pojętej antropologii kultury wizualnej, zwłaszcza w kontekście tzw. zwrotu obrazowego, opisującego wzrastającą rolę przedstawień wizualnych w kulturze, a także szerzej, we współczesnym przekazywaniu informacyjnym. W tej kategorii sytuuje się także odwołanie do stosunkowo nowej dyscypliny – alfabetyzmu wizualnego – definiującej możliwe do wykształcenia kompetencje w zakresie tworzenia i odbioru przekazu obrazowego. Poczesne miejsce w ramach pracy zajmuje analiza obrazów architektury pod kątem ich potencjału retorycznego. Stanowi ona klucz do zrozumienia głównych aspektów współczesnych praktyk wizualnych w dyscyplinie architektury i urbanistyki.

Wspomniana interdyscyplinarność jest wyzwaniem, którego jednak w moim przekonaniu nie da się i nie należy unikać. Przyjęcie innych perspektyw badawczych i przeniesienie ich na obszar architektury i urbanistyki jest tu zastosowane jako metoda pracy. Przynosi ona możliwość spojrzenia na problematykę dyscypliny w nieco innym świetle, ukazując nowe, dotychczas nie poruszane aspekty – jak w przypadku alfabetyzmu wizualnego, odniesień do ikonologii w ujęciu Ervina Panofsky'ego czy próby zdefiniowania retoryki obrazów architektury.

Nie oznacza to jednak, że przedstawiona praca koncentruje się na problematyce spoza dyscypliny architektura i urbanistyka. Główną osią tematyczną jest – kluczowa z punktu widzenia teorii i praktyki architektonicznej – kwestia przekazu idei za pomocą środków wizualnych. Wymienione powyżej obszary stanowią jego kontekst, który, podobnie jak w przypadku całej dyscypliny, jest niezwykle złożony i czerpie z innych dyscyplin związanych z badaniem kondycji człowieka w jego otoczeniu. Wagę tematyki reprezentacji idei architektonicznej podkreśla zainteresowanie tą problematyką, owocujące badaniami definiującymi wizualny kontekst przekazu architektonicznego. Można tu wymienić dokonania takich badaczy, jak Robin Evans, Alberto Pérez-Gómez, Massimo Scolari, Rudolph Arnheim; spośród polskich wspomnieć należy Marię Misiągiewicz, Leszka Malugę, Mariana Fikusa, Jacka Krenza czy Piotra Gajewskiego.

II. 2. Geneza pracy i wyniki badań

Książka przedstawiona do oceny powstała w poczuciu potrzeby podjęcia próby zdefiniowania miejsca architektonicznych praktyk wizualnych w dynamicznie zmieniającej się kulturze. Oprócz przywołanych już przesłanek dotyczących wpływu tejże kultury na wspomniane praktyki wskazać należy także fakt, że architektura była i jest istotną częścią kultury. Czyni to opisywane zależności tym bardziej skomplikowanymi i niejednoznacznymi. Jest to sytuacja brzemenna w skutki, nie brak bowiem krytycznych głosów samych architektów, wskazujących na zubażającą interpretację architektury, właściwą dla wizualiów, będących jednak z drugiej strony w obecnych realiach głównym, a niekiedy jedynym nośnikiem informacji o projektowanych dziełach. Architektura, nie mogąc istnieć bez swego obrazu, jednocześnie się od niego dystansuje, tworząc napięcie wymagające zbadania jego przyczyn i skutków. Brak pogłębionej, krytycznej analizy, czy wręcz niekiedy zrozumienia natury obrazów architektury na płaszczyźnie wspomnianego alfabetyzmu wizualnego, prowadzi często do uproszczeń w postaci kwestionowania roli obrazu w przekazie idei czy też daleko idącego sceptycyzmu w odniesieniu do narzędzi używanych w procesie tworzenia tego obrazu.

Relacja obraz-idea-dzieło

Relacja obraz-dzieło rozpatrywana jest w świetle teorii znaków i – w tym zakresie – także w świetle roli poznawczej obrazów architektury. W pewnym uproszczeniu można to ujęcie sprowadzić do dociekań, na ile obraz jest czy też może być kluczem do poznania koncepcji dzieła, efektywnym nośnikiem informacji o idei. Innymi słowy, czy i na jakich warunkach jest możliwe poznanie idei przez obraz a także na ile obraz ten – w przypadku architektury – może, czy też powinien być wiernym odzwierciedleniem tejże idei. Dotyczy to także zdefiniowania kategorii wierności oraz zbioru atrybutów, które mają być w ten sposób odzwierciedlone. W ramach pracy przywoływana jest w tym kontekście kategoria obrazów konceptualnych, stworzona przez Ernsta Gombricha na

potrzeby analiz dzieł sztuki w ramach teorii reprezentacji. Nieco odmienną perspektywę przynosi ujęcie semiologiczne, będące konceptualizacją komunikacyjną procesu transmisji idei. Na tym gruncie następuje istotna z punktu widzenia pracy konstatacja dotycząca wielopoziomowej zależności obraz-idea-dzieło. Owo niebezpośrednie odniesienie (obraz reprezentuje ideę, zaś samo dzieło, które zostanie wzniesione, jedynie pośrednio) nakłada się na problem reprezentacji we współczesnej kulturze, która to reprezentacja nigdy nie jest bezpośrednia, zacierając lub uwypuklając jedne cechy kosztem innych, co zauważa w swoich pracach Lew Manovich. Tworzy to skomplikowany system odniesień, który wymaga uważnej analizy, będąc przy tym interesującym problemem badawczym. Jedną z tez pracy, rozwijaną później na gruncie współczesnej kultury obrazu i charakterystycznej dla niej dosłowności przekazu wizualnego, jest konieczność zapewnienia odpowiedniej pojemności znaczeniowej reprezentacji, między innymi przez ukazywanie cech reprezentowanego w sposób selektywny. Podejście to znajduje także uzasadnienie w sygnalizowanym w pracy ujęciu obrazów architektury w świetle teorii modeli – która definiuje model jako odwzorowanie fragmentu rzeczywistości w sposób ułatwiający jego zrozumienie, m.in. przez abstrahowanie od cech nieistotnych dla owego zrozumienia.

Kształtowanie się paradygmatu reprezentacji architektonicznej

W pracy dość szeroko odnoszę się do historycznego kształtowania się paradygmatu reprezentacji architektonicznej w postaci triady rysunków obejmujących rzut, przekrój i elewację projektowanego budynku, uzupełnionej o rysunek perspektywiczny. Analiza ta ma na celu wskazanie pewnych analogii pomiędzy renesansowym konceptem homogenicznej, anizotropowej przestrzeni i jego rozwojem, a wykorzystaniem współczesnych technik obrazowania opierających się na zastosowaniu technik cyfrowych. W sytuacji, gdy funkcja zapisu i komunikacji idei, skumulowana w tradycyjnym ujęciu w obrazie – rysunku, zaczyna się rozdzielać (zapisem stają się modele BIM, prezentacja pozostaje obrazem), można podjąć próbę poszukiwania pewnych równoległości w ewolucji tych ścieżek w kontekście współczesnej nam wizji świata – tak, jak w opinii badaczy – ikonologów miało to miejsce w przypadku perspektywy renesansowej. Miała ona w tej koncepcji odzwierciedlać rozumowe, racjonalne podejście do otaczającej rzeczywistości sytuując obserwatora w centrum wydarzeń i od niego uzależniając ogląd rzeczy. Trudno oczywiście o tak spójny pogląd we współczesnej nam, skomplikowanej rzeczywistości. Jednak zastosowanie takiego podejścia prowadzi, między innymi, do konkluzji, że tendencją we współczesnych metodach reprezentacji jest wyjście poza schemat anizotropowego odwzorowania geometryczno-matematycznego abstraktu – podobnie, jak siedemnastowieczne metody reprezentacji przyniosły, dzięki pracom Gérarda Desarguesa stanowiącym podwaliny geometrii rzutowej, możliwość abstrahowania od położenia, a nawet istnienia obserwatora.

Współczesna ikonosfera jako kontekst obrazów architektury

Posługując się stworzonym przez Mieczysława Porębskiego terminem ikonosfera staram się w tej części pracy określić charakter współczesnego wizualnego kontekstu obrazów architektury. Kontekst ten ma kilka cech, które definiują jego charakter. Są to: konwencjonalizacja, koncentracja wokół obrazów dominujących, ograniczona wiarygodność czy też skupienie się na kulturze popularnej. Nie bez znaczenia jest, z drugiej strony, sygnalizowany przez badaczy, tzw. zwrot obrazowy w kulturze i studiach nad nią, sytuujący wizualia w roli nośnika nie tylko informacji, ale

także wartości. W tej części praca podejmuje także temat wpływu mediów społecznościowych na współczesną ikonosferę i – co za tym idzie – obrazy architektury.

Odkodowywanie obrazów architektury

Podjęmę tu próbę analizy obrazów architektury stosując narzędzia właściwe dla ikonologii, rozumianej jako metoda odszyfrowywania treści dzieła – obrazu na podstawie przedstawionych symboli, ich wzajemnych relacji, a także struktury samego obrazu. Omówienie zarówno mechanizmów tworzenia płaskiej reprezentacji obiektów w przestrzeni, jak i kontekstu kulturowego takich reprezentacji składa się na rozdział dotyczący perspektywy. Spojrzenie na obrazy architektury przez pryzmat stopnia ich zakodowania przy użyciu specjalistycznego języka wizualnego, a tym samym w relacji do reprezentowanej idei i w efekcie także do jej wcielenia (dzieła architektury) ma na celu zdefiniowanie relacji przedstawiającego do przedstawianego. W tym celu korzystam z koncepcji stopni ikonostaticznych przedstawionej przez Adriana Frutigera. Wreszcie, na zakończenie tej części książki, opisuję wpływ fotografii architektury na tworzone obrazy – wizualizacje, wykazując ścisłe powiązanie budowy i struktury obrazu fotograficznego, a także jego odbioru z analogicznymi cechami obrazów syntetycznych.

Funkcje reprezentacji

W finalnej części pracy podejmuję analizę funkcji, które może pełnić obraz jako reprezentacja idei architektonicznej w procesie projektowania. Obraz jako zapis określany jest tu nie tylko jako istotny element procesu projektowego, ale także nośnik informacji stanowiących swoisty bank doświadczeń i konstatacji, odnotowanych przez projektanta także przed rozpoczęciem konkretnego procesu. Wskazana jest też istotna rola diagramów, jako obrazowego zapisu nie tyle samego utworu architektonicznego, co przesłanek podejmowania określonych decyzji. Dotyczy to także zapisu samego procesu projektowego. Obraz jako przekaz ukazany jest natomiast w kontekście jego dwojakiej roli: informacyjnej i perswazyjnej. Ta ostatnia jest tu definiowana i analizowana na gruncie retoryki poprzez odniesienie komunikacyjnego potencjału obrazów architektury do odczytywania ich jako tropów i figur retorycznych. Obraz jako narzędzie eksperymentu jest z kolei odczytywany jako sposób weryfikacji pewnych hipotez przy spełnieniu warunku powtarzalności, co nie musi w takim samym stopniu dotyczyć wszystkich obrazów tworzonych i wykorzystywanych w procesie projektowania. Wreszcie, w nawiązaniu do spojrzenia na obrazy architektury jako swoiste modele, podjęty jest problem adaptacji mechanizmów widzenia niedoskonałego znanego z historii sztuki, przynoszącego, paradoksalnie, szansę na ukazanie najistotniejszych, kluczowych cech idei architektonicznej. Podsumowanie tej części przynosi rozróżnienie pomiędzy mimetycznym odwzorowaniem nieistniejącej rzeczywistości a nowym realizmem, wskazywanym jako istotna tendencja we współczesnym kreowaniu obrazów architektury.

W podsumowaniu pracy wskazuję konieczność kształtowania krytycznego odbioru (ale także tworzenia) obrazów architektury z pełną świadomością celu, jakiemu służą. Odnoszę się także do zmiany paradygmatu reprezentacji, na który wpływ ma oddzielenie funkcji zapisu i przekazu. Czytelnie można tę zmianę określić parafrazując zdanie wypowiedziane przez Robina Evansa: „Architekci nie budują budynków, oni przygotowują rysunki budynków”. Dziś należałoby powiedzieć, że „Architekci nie budują budynków, oni tworzą modele budynków”.

II. 3. Układ pracy i znaczenie dla dyscypliny

Na pracę przedstawioną do oceny składa się sześć części, zakończenie oraz spis ilustracji i bibliografia. Każda z części podzielona jest na kilka (od dwu do czterech) rozdziałów. Część pierwsza zatytułowana „Czym są obrazy architektury” (trzy rozdziały) stanowi określenie i uściślenie pola badawczego, w tym próbę taksonomii badanych zjawisk. Część druga „Architektura i jej obraz” (cztery rozdziały) – odnosi się do możliwego usytuowania obrazów względem dzieła architektury, stanowiąc zapis badań relacji reprezentacji do reprezentowanego. Część trzecia „Paradygmat reprezentacji” (dwa rozdziały) zawiera analizy źródeł paradygmatu wizualnej reprezentacji architektonicznej, stanowiące podstawy do wniosków dotyczących współczesnych praktyk wizualnych w dyscyplinie w dalszej części pracy. Część czwarta „Współczesna ikonosfera jako kontekst obrazów architektury” (dwa rozdziały) porusza kwestie uwarunkowań przekazu wizualnego w architekturze, w szczególności w zakresie kompetencji jego tworzenia i odczytu w kontekście koncepcji alfabetyzmu wizualnego. Część piąta „Odkodowywanie – ikonologia obrazów architektury” (trzy rozdziały), nawiązując swym tytułem do koncepcji Ervina Panofsky’ego, odnosi się do badania struktury wizualnej przekazu architektonicznego oraz czynników, które ją kształtują, w tym wciąż funkcjonującego paradygmatu reprezentacji, którego narodziny rozważane są w części 4. Część szósta „Funkcje reprezentacji” (cztery rozdziały) stanowi analizę współczesnych funkcji reprezentacji wizualnych w architekturze, a także praktyk obrazowych, charakterystycznych dla dyscypliny. Część siódma – zakończenie – stanowi podsumowanie rozważań. Część ósma zawiera spis ilustracji (45) oraz bibliografię. Ta ostatnia skonstruowana została wyłącznie na podstawie odwołań zawartych w tekście i zawiera 238 pozycji. Z racji charakteru pracy, poruszającej zagadnienia osadzone we współczesnej kulturze wizualnej, w tym także korzystającej z odniesień do mediów społecznościowych, zawiera ona również odwołania do źródeł internetowych z szeroko rozumianego obszaru mediów, choć liczba ich jest stosunkowo niewielka (10).

Przestawiając znaczenie pracy dla rozwoju dyscypliny naukowej na pierwszym miejscu należy wskazać umieszczenie współczesnych praktyk wizualnych w architekturze w szerokim kontekście innych dyscyplin. Badania nad przekazem wizualnym w architekturze traktowanej jako część kultury nie mogą się obyć bez odniesień do obszarów badawczych zajmujących się nią, w szczególności zaś jej wizualnym charakterem. Tak nakreślone pole zainteresowań pozwala zrozumieć mechanizmy tworzenia i odbioru przekazu wizualnego dotyczącego przekazu idei w architekturze. Kwestia ta, oprócz znaczenia dla rozwoju dyscypliny, znajduje także poważne odniesienia w sferze praktycznej – na przykład czytelności przekazu wizualnego w procesie projektowym w kontekście partycypacji społecznej. Przedstawienie i analiza kulturowych uwarunkowań tego odbioru jest punktem wyjścia do określenia możliwych strategii w zakresie włączania odbiorców i użytkowników w proces projektowania przy jednoczesnym zachowaniu jego autonomii.

Znaczenie pracy dla rozwoju dyscypliny można definiować nie tylko w oparciu o zewnętrzne odniesienia, ale także w odniesieniu badania mechanizmów przekazu idei wewnątrz samego procesu. Istotne znaczenie ma tu fakt badawczego uzasadnienia konieczności w pełni świadomego opanowania komunikatu wizualnego, który, ograniczony wyłącznie do ram profesjonalnych może nie tylko nie zostać zrozumiany, ale wręcz zinterpretowany całkowicie niezgodnie z intencją twórcy.

Aspekt ten może mieć również znaczenie praktyczne w przypadku dalszych badań nad wdrożeniem wyników w obszarze komunikacji wizualnej w procesie projektowym.

Można wreszcie znaczenie przedstawionej pracy przedstawić w kontekście zastosowania metod, perspektyw badawczych i systemów pojęciowych właściwych dla innych dyscyplin, stanowiących kontekst badań. Dotyczy to zarówno metod stosowanych w historii sztuki (interpretacje ikonologiczne Ervina Panofsky'ego czy koncepcje widzenia niedoskonałego Marii Rzepińskiej, obrazy konceptualne Ernsta Gombricha), jak i semiologii (teoria znaków), antropologii kultury wizualnej (retoryka obrazu, alfabetyzm wizualny). Wszystkie te konteksty odniesione są także do dotychczasowego dorobku dyscypliny i umieszczone w relacji do zarówno bieżących, jak i historycznych jej uwarunkowań. Takie podejście wynika z interdyscyplinarnego charakteru badanej działalności projektowej w zakresie architektury i urbanistyki. Wnioski z przeprowadzonych badań uzasadniają celowość przyjęcia takiej perspektywy, wskazując metody i odniesienia umożliwiające zrozumienie kontekstu współczesnych praktyk wizualnych w architekturze, a przez to dając szansę na skuteczniejsze i bardziej świadome konstruowanie komunikatów obrazowych.

Ważnym aspektem pracy, dotyczącym także – choć pośrednio – dyscypliny, jest wskazanie przesłanek dotyczących dydaktyki architektonicznej. Tworzenie przekazu wizualnego wymaga w świetle wniosków przedstawionych w pracy nie tylko sprawności warsztatowej, na której koncentruje się nierzadko praktyka nauczania, ale także kompetencji obejmujących świadomość szerokiego kontekstu konstruowanych komunikatów, a także ich interpretacji i krytycznej ewaluacji.

III. Omówienie pozostałych osiągnięć

III. 1. Przed nadaniem stopnia doktora nauk technicznych (1989–2006)

Prowadzona przeze mnie działalność badawcza koncentrowała się wokół dwu obszarów zainteresowań: przekazu i prezentacji idei architektonicznej ze szczególnym uwzględnieniem aspektów wizualnych oraz ochrony dziedzictwa architektonicznego. Zainteresowania drugim ze wspomnianych obszarów sięgają jeszcze okresu przed ukończeniem studiów (dyplom otrzymałem w 1993 roku). W latach 1989, 1992 i 1993 uczestniczyłem w badaniach architektoniczno-historycznych na zamku w Janowcu, zajmując się na miejscu badaniami zachowanej tkanki, jak i rekonstrukcją faz rozbudowy zamku. Prace prowadzone były pod kierunkiem prof. dr hab. inż. arch. Andrzeja Gruszeckiego. Zaowocowały one m.in. rekonstrukcją niespotykanych w obiektach obronnych postaci halabardników oraz wyraźnych poziomych pasów, wykonanych techniką sgraffito na wschodnim licu ściany wschodniego skrzydła zamku.

W tym samym czasie, w roku 1990, uczestniczyłem jako odpowiedzialny za dokumentację rysunkową w wykopaliskach prowadzonych przez Studium Biblicum Franciscanum w Beit Jimal w Izraelu. W tym samym miejscu przeprowadziłem na zlecenie wspomnianego Studium Biblicum Franciscanum z Jerozolimy dwa powierzchniowe architektoniczno-archeologiczne badania poszukiwawcze w latach 1993 i ponownie na przełomie 1999/2000. Wspomniane badania

prowadzone były w ramach poszukiwań grobu św. Szczepana, Beit Jimal jest bowiem według lokalnej tradycji miejscem jego pochówku.

W 1990 roku odbyłem też staż projektowy w pracowni Zeev Baran Architect w Jerozolimie.

W 1991 roku zostałem rekomendowany przez Polski Komitet Narodowy ICOMS jako jedna z dwu osób z kraju do udziału w programie stypendialnym American ICOMOS Committee oraz Historic American Buildings Survey i Historic American Building Record. Podczas trzymiesięcznego pobytu brałem udział w inwentaryzacji latarni morskich i budynków obsługi w parku narodowym Apostle Islands na Jeziorze Górnym w Wisconsin, USA. Wyniki prac dostępne są w Bibliotece Kongresu USA, w kolekcji Prints and Photographs Division: latarnia <https://www.loc.gov/resource/hhh.wi0314.sheet?st=gallery> oraz dom pomocnika latarnika: <https://www.loc.gov/resource/hhh.wi0307.sheet?st=gallery>

Wymienione doświadczenia zaowocowały trwałym zainteresowaniem problematyką ochrony dziedzictwa kulturowego, a w szczególności architektonicznego. Zwieńczeniem tego etapu rozwoju naukowego była rozprawa doktorska „Koncepcja architektoniczno-historycznej bazy wiedzy na przykładzie Saskiej Kępy w Warszawie” obroniona w początkach 2006 roku. Tematyka historyczno-architektoniczna została w niej połączona z badaniami związanymi z zarządzaniem wiedzą w architekturze oraz z wykorzystaniem baz danych. Zainteresowanie technikami cyfrowymi wynikało początkowo z charakteru prowadzonych zajęć dydaktycznych i zatrudnienia w Zakładzie Projektowania Architektonicznego Wspomagane Komputernie (od 1993 roku). W ślad za dydaktyką poszły także prace badawcze, prowadzone początkowo w ramach działalności statutowej Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej. Były to prace badawcze statutowe: „Analiza stopnia uzupełnienia zasobów bibliotecznych a modernizacja systemu dostępu do informacji w bibliotece Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej” (2000, współautor, praca statutowa 504/1010/467/0); „Teoretyczne podstawy tworzenia bazy wiedzy w sieci internet” (2000, autor, praca własna PW 503/1010/319/0); „Analiza zastosowań graficzno-tekstowych baz danych w zakresie historii architektury” – praca własna (2001, autor). W tym samym czasie (w latach 2003–2006) brałem także udział w realizacji pracy badawczej finansowanej przez Komitet Badań Naukowych „Bazy wiedzy z dostępem bezpośrednim i internetowym w dziedzinie architektury i urbanistyki” (grant nr 5 TO7F 006 24), a także, co jest bezpośrednio związane z tematyką rozprawy doktorskiej, w pracach w ramach projektu finansowanego z funduszy europejskich w ramach programu Kultura 2000: „Rescuing the Hidden European Wooden Church Heritage – an international methodology for implementing a database for restoration”, gdzie byłem koordynatorem działań po stronie Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej.

Pierwszy wspomniany na wstępie nurt zainteresowań dotyczący przekazu wizualnego w architekturze wywodzi się z działalności na polu projektowania graficznego, która trwa nieprzerwanie od 1992 roku w ramach własnej pracowni grafiki użytkowej (opisane poniżej pokrótce prace dotyczą zatem także okresu po doktoracie, który trwa do dnia dzisiejszego). Praca ta dostarczyła wielu doświadczeń w zakresie komunikacji wizualnej i grafiki użytkowej w kontekście projektowania wydawnictw, w tym związanych z architekturą (jak publikacja „JEMS Architekci – 9 projektów i 9 realizacji”, towarzysząca wystawie w Muzeum Architektury w 2007 roku). Głównym nurtem projektowanych przeze mnie prac były opracowania graficzne wydawnictw muzycznych. Spośród ponad 200 zaprojektowanych okładek i książeczek płyt CD i winylowych

wymienić można projekty dla następujących artystów z kręgu muzyki rozrywkowej: Marek Grechuta, Grzegorz Turnau, Magda Umer, Stare Dobre Małżeństwo, Stanisław Sojka, Irena Santor, Raz Dwa Trzy, Pod Budą, Wolna Grupa Bukowina, Antonina Krzysztoń i innych. Były to także opracowania projektów wydawnictw książkowych, m.in. tomu zawierającego wiersze Wisławy Szymborskiej i filmy o noblistce, publikacji naukowych (m.in. Małgorzata Rozbicka „Małe mieszkanie z ogrodem w tle w teorii i praktyce popularnego budownictwa mieszkaniowego w międzywojennej Polsce”, projekt graficzny Zeszytów Naukowych Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej, projekt serii „Architektura” w ramach Zeszytów Naukowych Politechniki Warszawskiej (wraz z Jerzym Jamiołkowskim), projekt okładek dla Kwartalnika Architektury i Urbanistyki PAN czy projekt książki „Wirtualne środowisko rekonstrukcji – przedlokacyjna struktura osadnicza w Pułtusku w XII-XIV wieku pod redakcją Jana Słyka i Stefana Wrony) – wszystkie wydane nakładem Oficyny Wydawniczej Politechniki Warszawskiej). Wykonałem także, wspólnie z Jerzym Jamiołkowskim, projekt nowej identyfikacji wizualnej z okazji stulecia Wydziału Architektury, który został wdrożony do użytku. Przykłady prac graficznych zawiera załącznik 5.

Wspomniane powyżej zainteresowania zrealizowane w postaci projektów graficznych znalazły swe odniesienie w pierwszych publikacjach naukowych, związanych z konferencjami organizowanymi przez międzynarodowe stowarzyszenie Education and research in Computer Aided Architectural Design in Europe (eCAADe). Są to:

Koszewski, Krzysztof (1995) „Communication of Ideas in Architecture Versus Computer Techniques”, w: CAD Space (Proceedings of the III International Conference – Computer in Architectural Design), Białystok, s. 171-180.

Koszewski, Krzysztof, Wrona, Stefan (1995) „The Role of Multimedia in the Presentation of Student’s Designs” w: Proceedings of the 13th European Conference on Education in Computer Aided Architectural Design in Europe, Palermo, s. 273-280.

Pierwszy z nich, odnoszący się do komunikowania idei architektonicznej, porusza na podstawowym poziomie niektóre problemy, które znalazły swoje szersze rozwinięcie w pracy przedstawionej do oceny w ramach niniejszego wniosku.

Zainteresowania związane z projektowaniem graficznym znalazły też wyraz w zajęciach z projektowania graficznego, prowadzonych na Wydziale Architektury PW w latach 1994–1995 we współpracy z Akademią Sztuk Pięknych w Warszawie.

W roku 2002, kontynuując zaangażowanie w nurt zajmujący się zastosowaniem technik komputerowych w warsztacie architekta, a w szczególności w procesie przekazu idei i w dydaktyce z tym związanej, współorganizowałem jubileuszową (dwudziestą) międzynarodową konferencję naukową eCAADe pod hasłem „Connecting the Real and the Virtual – design e-ducation”. Pełniłem wówczas także rolę redaktora tomu będącego rezultatem konferencji, gdzie ukazał się także artykuł opisujący podstawowe założenia edukacji w zakresie komputerowego wspomaganie projektowania na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Obie publikacje wymienione są poniżej:

Koszewski, Krzysztof, Wrona, Stefan (Eds.) (2002) „Connecting the Real and the Virtual - design e-ducation”, 20th eCAADe Conference Proceedings / ISBN 0-9541183-0-8] Warsaw (Poland) 18-20 September 2002, 632 s.

Koszewski, K., Kowal, S., Rzadkiewicz, R., Słyk, J. and Wrona, S. „Virtual Modeling and Multimedia Presentation as the Basic Principles of CAAD Education in Warsaw School of Architecture”, *Connecting the Real and the Virtual - design e-ducation [20th eCAADe Conference Proceedings]* Warsaw, s. 126-129

Okres działalności naukowej przed uzyskaniem stopnia doktora nauk technicznych zamyka publikacja prezentująca bazodanowy aspekt badań związanych z rozprawą doktorską:

Kabata, Michał; Koszewski, Krzysztof „A Model of Dispersed Historic Architectural Knowledge Base”, w: *Digital Design: The Quest for New Paradigms [23rd eCAADe Conference Proceedings / ISBN 0-9541183-2-4]* Lisbon (Portugal) 21-24 September 2005, pp. 565-572.

W okresie przed otrzymaniem stopnia doktora nauk technicznych prowadziłem także działalność dydaktyczną, koncentrującą się wokół zagadnień zastosowania technik komputerowych w warsztacie architekta. Dotyczyło to przedmiotu Techniki Komputerowe, zaś doświadczenia zebrane podczas tej pracy zaowocowały niektórymi z wymienionych powyżej artykułów i wystąpień konferencyjnych, wiążąc od samego początku działalność badawczą z dydaktyczną. Dodatkowo w początkach zatrudnienia na Wydziale Architektury PW prowadziłem seminarium z przedmiotu Konserwacja Zabytków (1992-93), co było bezpośrednio związane z doświadczeniami z wykopalisk i badań architektoniczno-historycznych, w których brałem udział. Z kolei działalność na polu projektowania graficznego łączyła się z cyklem zajęć do wyboru: wykładów, seminariów i projektów prowadzonych na Wydziale Architektury PW we współpracy z ASP w Warszawie w latach 1994-95. W latach 200-2006 prowadziłem autorskie seminarium „Nowe Media w Architekturze”, w ramach którego powstawały krótkie etiudy filmowe o tematyce architektonicznej. Jednym z rezultatów tych zajęć była etiuda filmowa „Patrząc” autorstwa Marcina Mostafy, wyróżniona na kilku festiwalach filmowych, m.in. Trójmiasto Off Festival 2001, Festiwal KAN we Wrocławiu 2001 czy International Festival for Architecture and Video Beyond Media we Florencji w 2002 roku.

W okresie przed otrzymaniem stopnia doktora nauk technicznych prowadziłem także działalność organizacyjną w ramach Wydziału Architektury PW, pełniąc funkcję Pełnomocnika Dziekana WAPW ds. Informacji (1995-2008) a także nadzorując projekt oraz budowę Pracowni Nowych Mediów – adaptacji pomieszczeń 3. Piętra i strychy budynku Wydziału Architektury na laboratorium komputerowe i salę wykładowo-seminaryjną, stanowiącą do dziś główne zaplecze lokalowe Katedry Projektowania Architektonicznego. W ramach pierwszej z wymienionych funkcji byłem odpowiedzialny za całokształt działań promocyjnych Wydziału, w tym za graficzną ich oprawę, co zaowocowało wieloma projektami graficznymi materiałów informacyjnych (ulotki, broszury, informatory o studiach, plakaty) a także kolejnych stron www Wydziału.

W kwietniu 2006 roku obroniłem z wyróżnieniem rozprawę doktorską „Koncepcja architektoniczno-historycznej bazy wiedzy na przykładzie Saskiej Kępy w Warszawie”. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. arch. Stefan Wrona, zaś recenzentami prof. dr hab. inż. arch. Maria Brykowska i prof. dr hab. inż. arch. Andrzej Kadłuczka. Za tę pracę otrzymałem także nagrodę indywidualną stopnia II Rektora Politechniki Warszawskiej za osiągnięcia naukowe w roku 2006.

III. 2. Po nadaniu stopnia doktora nauk technicznych (2006–2019)

Po nadaniu stopnia doktora nauk technicznych w kwietniu 2006 roku kontynuowałem zainteresowania związane z ochroną dziedzictwa, a w szczególności z zastosowaniem narzędzi zarządzania wiedzą w tym obszarze. Znalazło to wyraz w udziale w międzynarodowych warsztatach „Informative modelling for the architectural heritage” w Saint-Maximin la Sainte-Baume, organizowanych przez Centre National de la Recherche Scientifique w Marsylii w lecie 2006 roku. Wiązało się to z przygotowaniem plakatu sumującego doświadczenia związane z badaniami w ramach pracy doktorskiej, jak również przygotowaniem i prezentacją referatu, który został także opublikowany w materiałach wydanych po sympozjum:

Koszewski, Krzysztof; Słyk, Jan; Wrona, Stefan. „Information into knowledge – the pathway to information modelling through architecture and urban context analysis”, w: „Informative Modelling for the Architectural Heritage” [Proceedings of the International Workshop], Saint Maximin la Sainte-Baume, VII 2006, s. 13-20.

W tym samym czasie w ramach podsumowania międzynarodowego grantu badawczego dotyczącego metodologii zastosowania ochrony budownictwa drewnianego przy użyciu narzędzi bazodanowych we Florencji ukazała się monografia wraz z rozdziałem podsumowującym udział reprezentowanej przeze mnie jednostki – Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej:

Koszewski, Krzysztof, Wrona, Stefan „The Role of Databases in Rescuing Wooden Religious Buildings” w: Gennaro Tampone, Michela Semplici (red.) RESCUING THE HIDDEN EUROPEAN WOODEN CHURCHES HERITAGE - an International Methodology for Implementing a Database for Restoration Projects, Florencja 2006.

W roku 2007 i 2008 byłem zaangażowany w przygotowanie, a później też realizację inwestycji aparaturowej na WA PW, finansowanej ze środków Ministerstwa Nauki i Informatyzacji „Laboratorium architektury parametrycznej – etap I” oraz „Laboratorium architektury parametrycznej – etap II”, stanowiących zaplecze do realizacji badań w jednostce, w której byłem zatrudniony. Realizacja tego zadania była możliwa dzięki uprzednim działaniom (2000-2002) polegającym na adaptacji pomieszczeń strychu Wydziału Architektury PW na siedzibę wspomnianego laboratorium, których to działań byłem koordynatorem.

Rok 2007 przyniósł także realizację badawczej pracy statutowej na Wydziale Architektury PW zatytułowanej „Problematyka tworzenia cyfrowych modeli miast historycznych na przykładzie przedwojennej Warszawy w kontekście zagadnień cyfrowego dziedzictwa”, wpisującej się w nakreślony uprzednio nurt zainteresowań. W tym samym roku brałem udział w konferencji naukowej 12th International Conference on Computer Aided Architectural Design Research in Asia w Nankinie, prezentując wyniki dalszych badań nad dziedzictwem architektury drewnianej, będących pokłosiem wspomnianego wcześniej międzynarodowego grantu badawczego. W tym samym czasie prezentowałem też wyniki tych badań w ramach wykładu gościnnego na University of Architecture and Technology w Xian zatytułowanego „Information technology in rescuing wooden religious buildings”.

W tym samym roku nastąpiło też podsumowanie doświadczeń z wprowadzenia autorskiego programu nauczania przedmiotu Techniki Informacyjne na pierwszym roku studiów (początkowo jednolitych, następnie inżynierskich), którego byłem autorem. Stopniowa zmiana programu miała miejsce od 2000 roku, zaś zwieńczona została referatem na konferencji eCAADe oraz publikacją:

Koszewski, Krzysztof; Wrona, Stefan „me, Architect”, w: Predicting the Future [25th eCAADe Conference Proceedings / ISBN 978-0-9541183-6-5] Frankfurt am Main (Germany) 26-29 September 2007, s. 415-422

W roku 2008, wykorzystując materiały i doświadczenia zebrane podczas realizacji pracy badawczej dotyczącej cyfrowych modeli miast historycznych poprowadziłem autorskie seminarium „Modele miast historycznych” dla studentów studiów I stopnia na Wydziale Architektury PW.

W tym samym roku zostałem wybrany na funkcje: prodziekana Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej w kadencji 2008-2012, członka Rady Wydziału Architektury PW jako przedstawiciel nauczycieli akademickich nie posiadających stopnia doktora habilitowanego; oraz senatora Politechniki Warszawskiej w tej samej kadencji. Zaowocowało to zwiększonym zaangażowaniem organizacyjnym, a co za tym idzie częściowym przeorientowaniem działalności badawczej na zagadnienia związane bezpośrednio z funkcjonowaniem jednostki naukowo-dydaktycznej, prowadzącej działalność na styku obszarów badań, dydaktyki i projektowania. Wynikiem tego była seria prac realizowanych w ramach działalności statutowej, począwszy od roku 2008: „Wybrane aspekty budowy systemu informacji na WA PW w warunkach dynamicznych zmian programów nauczania i zadań badawczych”. Pełna lista znajduje się w zestawieniu chronologicznym w tabeli na końcu autoreferatu.

Również w roku 2008 rozpoczęty został projekt, którego wynikiem było opracowanie programu specjalności anglojęzycznej Architecture for Society of Knowledge oraz uruchomienie studiów w tej specjalności od roku 2010. Program ten czerpał z doświadczeń badawczych zespołu Zakładu Projektowania Architektonicznego Wspomagane Komputery. Profil studiów w specjalności ASK zbudowany został wokół zagadnień związanych z rozwojem technologii informacyjnych, skutkami społecznymi ich zastosowania oraz konsekwencjami jakie wywołuje w działalności architektonicznej. Tematyka, wokół której koncentrowały się zagadnienia programowe, to: nowe techniki powstawania architektury wspomaganej cyfrowo, algorytmicznej i parametrycznej, cyfrowego prototypowania i fabrykacji, symulacji, optymalizacji, tworzenia zintegrowanych środowisk wiedzy, systemów informacji o budynku, mobilności, struktur robotycznych. Studia te realizowane są we współpracy z takimi wydziałami Politechniki Warszawskiej, jak Wydział Mechatroniki oraz Wydział Elektroniki i Technik Informacyjnych. W momencie tworzenia programu miał on charakter zdecydowanie nowatorski, nie mając odpowiednika w polskim obszarze edukacji architektonicznej. Projekt ten realizowany był w ramach zadania nr 40 realizowanego jako część uczelnianego Programu Rozwojowego Politechniki Warszawskiej w ramach poddziałania 4.1.1 Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki z Europejskiego Funduszu Społecznego: „Przygotowanie i realizacja studiów anglojęzycznych II stopnia na Wydziale Architektury” (lata 2008-2012), którego byłem kierownikiem. Po uruchomieniu studiów ASK w październiku 2010 roku rozpocząłem pełnić funkcję kierownika tych studiów, co ma miejsce do dziś.

Realizacja zadania związanego z przygotowaniem i uruchomieniem studiów anglojęzycznych II stopnia w specjalności Architecture for Society of Knowledge, oprócz kierowania całym projektem i prac w zespole przygotowującym koncepcję programową (z S. Wroną, J. Wojtowiczem i J. Słykiem) wymagała ode mnie przygotowania i poprowadzenia przedmiotów w ramach tych studiów: Knowledge Management in Architecture (autorskie wykłady + seminaria), seminariów z przedmiotu Information Processes in Architecture oraz seminariów dyplomowych – Project Knowledge Base oraz Advanced Visual Communication. Wszystkie one wiązały się z doświadczeniem zdobytym podczas prowadzonych badań oraz, częściowo, podczas działalności w ramach projektowania graficznego. Program przedmiotu Knowledge Management in

Architecture uwzględnia kwestie związane z zarządzaniem wiedzą o dziedzictwie architektonicznym, a zatem związane bezpośrednio z pracą doktorską i późniejszymi badaniami.

Uruchomienie programu wymagało także opracowania i wdrożenia koncepcji otoczenia informacyjnego wspierającego prowadzone studia anglojęzyczne II stopnia w specjalności ASK: integracja platform wymiany i dostarczania wiedzy (Moodle, platforma podcastów, wiki, blogów), którego zadania się podjąłem. Elementem wspomnianego otoczenia było także Virtual Design Studio, platforma opracowana przez prof. dr inż. arch. Jerzego Wojtowicza.

Założenia programu prezentowane były przeze mnie m.in. w ramach wystąpienia na seminarium organizowanym jako część projektu e-archidoc (Virtual Campus for Post-Master Studies in Architecture" finansowanym w ramach programu Erasmus „Lifelong learning – Multilateral Projects – Virtual Campuses”), na Wydziale Architektury i Urbanistyki w Universidade Federal do Rio de Janeiro (UFRJ) tuż przed uruchomieniem studiów w 2010 roku. Doświadczenia z prac nad programem zaowocowały artykułem odnoszącym się do problematyki cyfrowego wspomaganie procesu kreacji i wznoszenia dzieł architektonicznych:

Koszewski, Krzysztof „File-to-factory - nowe perspektywy w warsztacie architekta”, Materiały Budowlane – technologie rynek wykonawstwo nr 12/2010 (460), s. 33-36, Warszawa

Refleksje i badania dotyczące nowatorskich sposobów nauczania architektury wprowadzonych także w ramach studiów ASK, w tym koncepcji Virtual Design Studio, znalazły swoje podsumowanie w artykule, któremu towarzyszyła żywa dyskusja podczas 29 konferencji eCAADe w 2011 roku w Ljublanie:

Achten, Henri; Koszewski, Krzysztof; Martens, Bob „What happened after the „Hype” on Virtual Design Studios?: Some Considerations for a Roundtable Discussion”, w: RESPECTING FRAGILE PLACES [29th eCAADe Conference Proceedings / ISBN 978-9-4912070-1-3], University of Ljubljana, Faculty of Architecture (Slovenia) 21-24 September 2011, s. 23-32.

W 2009 roku z mojej inicjatywy zorganizowana została po raz pierwszy wystawa najciekawszych dyplomów obronionych w roku 2008 na Wydziale Architektury PW. Opracowałem także koncepcję towarzyszącego wystawie katalogu, zawierającego prezentację tych prac. Wystawa ta stała się wydarzeniem cyklicznym, obejmując stopniowo także prace dyplomowe inżynierskie. Szczególną oprawę miał katalogi wystawy w 2016 roku, odnoszący się do stulecia Wydziału Architektury. Od 2018 roku (dyplomy obronione w 2017) katalog ukazuje się w wersji dwujęzycznej: w języku polskim i angielskim.

Równoległe do nurtu związanego z wprowadzaniem nowych koncepcji nauczania oraz analizą cyfrowego warsztatu architekta kontynuowałem zainteresowania ochroną dziedzictwa architektonicznego. Towarzyszyła temu działalność popularyzatorska, rozpoczęta artykułami w lokalnym biuletynie wydawanym w Warszawie z okazji święta Saskiej Kępy: „Centrum Saskiej Kępy” (2009) oraz „Warstwy Saskiej Kępy” (2010). W ramach wspomnianej działalności brałem także udział w następujących wydarzeniach:

2011 – dyskusja panelowa na temat wirtualnych rekonstrukcji zabytków w cyklu „Dekonstrukcja/Rekonstrukcja” organizowanego przez Dom Spotkań z Historią w Warszawie

2011 – współautorstwo ulicznej wystawy „Architektki Saskiej Kępy” podczas Święta Saskiej Kępy w 2011 roku; wystawa eksponowana później w trakcie wydarzenia SASKA EXPO 4.06.2011 oraz Domu Kultury Saskiej Kępy PROM oraz, w wersji sukcesywnie uaktualnianej, w trakcie kolejnych edycji Święta Saskiej Kępy

2011 – wykład w ramach warsztatów Medialab Saska Kępa organizowanych przez centrum cyfrowe projekt:Polska oraz Dom Funkcjonalny dotyczący zabytków Saskiej Kępy.

2013 – przygotowanie i prowadzenie dyskusji panelowej „Tożsamość Saskiej Kępy” towarzyszącej dorocznemu świętu Saskiej Kępy – z udziałem Małgorzaty Sikory, Joanny Szczepkowskiej, Hanny Faryny-Paszkiwicz, Anny Rudzkiej, Michała Krasuckiego

2013 – wywiad na antenie Radia dla Ciebie na temat modernistycznej architektury Saskiej Kępy

2014 – Konsultacja merytoryczna publikacji „SAS – Ilustrowany atlas architektury Saskiej Kępy”, Magdalena Piwowar, Hanna Faryna-Paszkiwicz, Jarosław Trybuś, Grzegorz Piątek

2014 – współopracowanie nowej edycji wystawy pt. Architekci Saskiej Kępy prezentowanej podczas Święta Saskiej Kępy 2014

2015 – udział w dyskusji „Zabytek nie zbytek” (jako zaproszony panelista) dotyczącej problemu rekonstrukcji i odbudowy zabytków warszawskich, zorganizowanej przez Oddział Warszawski Towarzystwa Opieki nad Zabytkami

2016 – współorganizator i członek Kapituły nagrody im Bohdana Lacherta i Józefa Szanajcy dla najlepszej realizacji budowlanej wykonanej z poszanowaniem charakteru Saskiej Kępy; nagrody wręczone podczas gali 16.06.2016 za lata 2006-2015

W ramach działalności popularyzatorskiej ukazało się też kilka publikacji, m.in.:

Koszewski, Krzysztof „Paradise Found – Warsaw’s leafy Saska Kępa neighbourhood is a treasure trove of modernist gems” w: Wallpaper – Polska revealed, s. 14-15, Wallpaper* ISSN 1364-4475, nr 10/ 2013, Londyn.

„Saska Kępa – wywiad z Krzysztofem Koszewskim” Ming Pao 12/2013, Hongkong.

Koszewski, Krzysztof „Komplizierter Organismus”, w: Hochparterre, Wydanie specjalne, październik, 2015, s. 38-39.

Ostatnia z wymienionych pozycji odnosi się do problemów centrum Warszawy, w szczególności zaś placu Defilad i otoczenia Pałacu Kultury.

Działalności popularyzatorskiej towarzyszyła także działalność społeczna, obejmująca m.in. wybór na członka Samorządu Mieszkańców Saskiej Kępy w Warszawie – podstawowego stopnia samorządu terytorialnego – dla Saskiej Kępy w kadencjach 2006-2010, 2010-2014, 2014-2018, a także działalność w Stowarzyszeniu ŁADna Kępa (stowarzyszenie zwykłe), zajmującym się ładem przestrzennym w dzielnicy. Jestem także członkiem-założycielem Stowarzyszenia Akademickiego Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej (2014).

Równoległe do działalności popularyzatorskiej w zakresie ochrony dziedzictwa architektonicznego prowadziłem dalszą działalność naukową w tym zakresie, której wyniki były prezentowane m.in. na konferencjach z cyklu „Cyfrowe spotkania z zabytkami” w latach 2010 i 2012. Zagadnienia badane i prezentowane na konferencji pod hasłem „Reprodukcja cyfrowa zabytku – metody wiarygodność, trwałość”, która odbyła się w roku 2012 w referacie i artykule zatytułowanym „Cyfrowy obraz jako nośnik informacji o dziedzictwie architektonicznym” łączą się wspomniane na wstępie pola zainteresowań: ochrony dziedzictwa architektonicznego oraz komunikacji wizualnej w architekturze. Na konferencji tej prowadziłem także jedną z sesji. Wynikiem tych badań były dwie publikacje:

Koszewski, Krzysztof „Dobra kultury w sieci a działalność projektowa” w: Elżbieta Herden, Agnieszka Seidel-Grzesińska, Ksenia Stanicka-Brzezicka (red.) „Dobra kultury w sieci”, ISBN: 978-83-229-3276-6 Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2012, s. 189-198

Koszewski, Krzysztof „Cyfrowy obraz jako nośnik informacji o dziedzictwie architektonicznym” w: Agnieszka Seidel-Grzebińska, Ksenia Stanicka-Brzezicka (red.), „Obraz i metoda”, ISBN 978-83-64358-33-3, Wrocław 2014, s. 97-113.

W latach 2011-2014 brałem udział w realizacji grantu badawczego „Parametryzacja procesu projektowania w wirtualnej rekonstrukcji przedlokacyjnej struktury osadniczej generowanej z powykopaliskowej bazy wiedzy” przyznanego przez Narodowe Centrum Nauki zespołowi pod kierunkiem prof. Stefana Wrony. Badania te, stanowiące przykład interdyscyplinarnej współpracy pomiędzy archeologami i architektami, zaowocowały raportem grantowym oraz publikacjami i wystąpieniami konferencyjnymi, których byłem autorem i współautorem. Wśród nich jest wieloautorska monografia podsumowująca wyniki badań, w której znajduje się rozdział napisany przeze mnie:

Koszewski, Krzysztof „Publikacja cyfrowa jako metoda edukacji i ochrony dziedzictwa”, w: Jan Słyk, Stefan Wrona (red.), „Informacyjne środowisko rekonstrukcji. Przedlokacyjna struktura osadnicza w Pułtusku w XII-XIV wieku”, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2015, ss. 95-106.

Pozostałe wystąpienia i publikacje będące pokłosiem grantu to:

Kowal, Sławomir; Koszewski, Krzysztof, Słyk, Jan i Wrona, Stefan: „Parametric Methods in Reconstruction of the Medieval Proto-Town in Pultusk, Poland”, w: Martens, B, Wurzer, G, Grasl T, Lorenz, WE and Schaffranek, R (eds.), Real Time - Proceedings of the 33rd eCAADe Conference - Volume 1, Vienna University of Technology, Vienna, Austria, 16-18 September 2015, s. 695-700

Kowal Sławomir, Koszewski Krzysztof, Słyk Jan [i in.]: „Digital Method for Verifying Archaeological Hypotheses. Medieval Gord Under Pułtusk Castle”, w: Studies in Digital Heritage, vol. 1, nr 2, 2017, s. 444-455

W tym samym czasie kontynuowałem badania dotyczące zastosowania narzędzi zarządzania wiedzą w ochronie dziedzictwa, na tym etapie podsumowane rozdziałem w monografii:

Koszewski, Krzysztof „Baza wiedzy architektoniczno-historycznej jako narzędzie wartościowania w procesie projektowania” w: Szmygin, Bogusław (red.) „Wartościowanie zabytków architektury”, ISBN: 978-83-934708-5-3 wyd. Polski Komitet Narodowy Międzynarodowej Rady Ochrony Zabytków / Muzeum Pałac w Wilanowie, Warszawa 2013, ss. 125-138.

W latach 2011-2014 pełniłem funkcję recenzenta artykułów zgłoszonych na konferencję eCAADe (Education and Reserach in Computer Aided Architectural Design in Europe).

W działalności badawczej i publikacyjnej pojawił się także wątek dotyczący obrazów architektury w kontekście rozwiniętym później w pracy przedstawianej do oceny, a mianowicie alfabetyzmu wizualnego. Był to referat „Alfabetyzm wizualny w architekturze” – w ramach Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Alfabetyzm wizualny. Teoria i praktyka” organizowanej przez Wydział Edukacji Artystycznej Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, Instytut Socjologii UAM oraz Polski Komitet Międzynarodowego Stowarzyszenia Wychowania przez Sztukę InSEA zorganizowanej na początku 2012 roku. Konferencja nie zakończyła się publikacją, natomiast wątki poruszane w wystąpieniu znalazły swoje rozwinięcie w dalszych pracach.

Zagadnienia wizualności w praktykach związanych z warsztatem architekta było przedmiotem artykułu opublikowanego w ramach wydawnictwa towarzyszącego krakowskiej konferencji z cyklu Definiowanie przestrzeni architektonicznej:

Koszewski, Krzysztof „Widzenie niedoskonałe – w poszukiwaniu języka wyrazu obrazów architektury” Definiowanie przestrzeni architektonicznej. Zapis przestrzeni architektonicznej. Praca zbiorowa. T. 2. Pod red. M. Misiągiewicz,

Artykuł ten był dość istotny z punktu widzenia dojrzewania idei publikacji monografii poruszającej tematykę obrazów architektury, gdyż ugruntował niejako ideę zastosowania różnych metodologii spoza obszaru architektury i urbanistyki w badaniach w ramach dziedziny jako przynoszącą wnioski istotne dla tej ostatniej. Widzenie niedoskonałe, jako termin i podejście zainspirowane pracą Marii Poprzęckiej „Inne obrazy. Oko, widzenie, sztuka. Od Albertiego do Duchampa”, znalazł w moim przekonaniu interesującą interpretację na gruncie architektury, popartą analizą współczesnych tendencji w obrazowaniu idei architektonicznej, wskazując przy tym jej zakorzenie w praktykach znanych z historii sztuki.

Nurt zainteresowań rolą obrazu w przekazie idei architektonicznej znalazł swój wyraz także w takich wystąpieniach, jak wykład na zaproszenie Stowarzyszenia Architektów Polskich w ramach Warszawskich Spotkań Architektury na temat rysunku w warsztacie architekta (2011). Tezy zawarte w tym wystąpieniu znalazły swój pełny wyraz w artykule opublikowanym w 2015 roku:

Koszewski, Krzysztof „Why do architects still draw (using computer). Remarks on Techniques coexistence”, w: Czasopismo Techniczne – Architektura (Technical Transactions – Architecture), zeszyt 4-A, 2015, ss. 255-261.

Interdyscyplinarny charakter zainteresowań przejawiał się także w uczestnictwie w międzynarodowych inicjatywach gromadzących specjalistów z różnych dziedzin i dyscyplin: architektów, artystów, krytyków sztuki, informatyków, jak na przykład symposium „Reconstructing Progress” na temat roli sztuki w przestrzeniach publicznych i jej wpływu na społeczność, zorganizowanym w IT University w Kopenhadze z udziałem przedstawicieli IT University w Kopenhadze, Akademii Sztuk Pięknych w Zurychu oraz Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej (2013).

W roku 2012 zakończyłem kadencję prodziekana ds. Studiów na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, pełniąc jednak dalej szereg funkcji w ramach wydziału i uczelni, w tym funkcje z wyboru: m.in. członkostwo w Radzie Wydziału w kadencji 2012-2016 oraz funkcja senatora Politechniki Warszawskiej w kadencji 2012-2016. Zostałem także powołany w skład Komitetu Organizacyjnego obchodów stulecia Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej, w ramach którego pracowałem w latach 2012 – 2016.

W ramach działalności dydaktycznej opracowałem w tym czasie nową koncepcję przedmiotu Techniki Informacyjne (poprzednio Techniki Komputerowe), przygotowując cykl autorskich wykładów o tej samej nazwie, w ramach których uwzględnione zostały w szerszym, niż dotychczas, zakresie aspekty komunikacji wizualnej w warsztacie architekta. Zreformowany przedmiot został uruchomiony w 2012 roku i w tak opracowanej formule jest prowadzony do dziś.

Pełniąc od roku 2010 funkcję kierownika studiów anglojęzycznych w specjalności Architecture for Society of Knowledge zajmowałem się także pracami badawczymi mającymi na celu wprowadzenie innowacyjnych metod nauczania oraz udoskonalania programu. Doświadczenia zgromadzone w trakcie tej pracy były podstawą do wystąpienia na symposium PAN „Edukacja architektoniczna w dobie rewolucji informacyjnej” i wygłoszenie referatu „Architecture for Society of Knowledge – refleksja nad przyjętymi założeniami programowymi”, który ukazał się następnie w poszerzonej wersji w Kwartalniku Architektury i Urbanistyki:

Artykuł ten zawiera podsumowanie wszystkich założeń konstruowania nowoczesnego programu nauczania na studiach II stopnia na kierunku architektura, a także refleksje wynikające z jego wdrożenia i realizacji w kontekście kondycji profesji.

Założenia te były prezentowane także na kolejnych wystąpieniach, m.in. w 2013 w ramach wykładu pt. „Change of paradigm?” na zaproszenie warsztatów ArchEvolution w Brześciu na Białorusi oraz „Architecture for Society of Knowledge — exploring the boundaries between disciplines as a part of future architects' education” prezentowany na konferencji „The International Conference on multiMedia Technology Design Management MTDM 2015”, która odbyła się w 2015 w Warszawie.

Zainteresowania procesem dydaktycznym w architekturze znalazły także odzwierciedlenie w innych wystąpieniach, jak np. udział w dyskusji (jako zaproszony panelista) „Myślenie modelem” zorganizowanej w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w 2014 roku w Warszawie jako wydarzenie towarzyszące wystawie makiet obiektów wzniesionych w trakcie minionego dwudziestolecia przygotowanej z inicjatywy redakcji miesięcznika Architektura-Murator. W tym samym roku, na zaproszenie studentów, pełniłem funkcję opiekuna merytorycznego wystawy końcoworocznej prac pierwszego roku WAPW (2013/14) oraz brałem udział w dyskusji podsumowującej wystawę na Wydziale Architektury PW.

Istotnym etapem działalności badawczej o charakterze wdrożeniowym była współpraca w latach 2013-2014 z Narodowym Instytutem Dziedzictwa w zakresie tworzenia mapy polskich zabytków nieruchomych i archeologicznych wpisanych do rejestru. Miało to miejsce w ramach realizacji wytycznych dyrektywy INSPIRE, jednak zakres tematyczny wizualizowanych informacji był dużo szerszy, niż te wymagane przez przywołaną dyrektywę. W wyniku tych działań, realizowanych wspólnie przez Wydział Architektury i Wydział Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej (kierowałem pracami z ramienia WA PW wraz z dr hab. inż. Robertem Olszewskim z ramienia WGiK PW) na zlecenie NID, powstała unikalna w skali światowej mapa wszystkich zabytków rejestrowych na terenie kraju udostępniona w serwisie mapowym Narodowego Instytutu Dziedzictwa, dostępna pod adresem <https://mapy.zabytek.gov.pl>

Przedmiotem prac zespołu była wizualizacja danych przestrzennych o zabytkach rejestrowych z uwzględnieniem pokazania ich typologii i chronologii. Ten szeroki zakres informacji o zabytkach stanowił o wyjątkowości rozwiązania wprowadzonego w skali całego kraju. W trakcie tworzenia serwisu baza danych zawierała 76931 obiektów, które zostały w ten sposób przedstawione na mapach w systemie informacji przestrzennej. W ramach projektu przygotowałem koncepcję wizualnego środowiska informacyjnego, określając zasady jego tworzenia, w tym: kolorystykę kompozycji mapowych zawierających dane referencyjne, kolorystykę zestawień chronologicznych oraz projekty poszczególnych ikon, w tym 49 odpowiadających typom formalno-funkcjonalnym zabytków nieruchomych (architektonicznych) oraz 8 dla zabytków archeologicznych. Opracowane zostały także granice przedziałów czasowych dla zestawień chronologicznych zabytków nieruchomych. Oryginalną koncepcją, opracowaną na potrzeby projektu przez zespół, jest idea

dynamicznej macierzy kartograficznej możliwej do wykorzystania w środowiskach informacji przestrzennej i zaimplementowanej w serwisie mapowym NID.

Prace zakończyły się wdrożeniem i uruchomieniem portalu mapowego oraz przygotowaniem obszernego raportu przedstawiającego podstawy teoretyczne i przebieg prac.

Wspomniane prace łączą zakresy moich zainteresowań związanych z ochroną zabytków i rolą zarządzania wiedzą w tym obszarze z elementami komunikacji wizualnej. Podczas prac nad koncepcją wizualnego środowiska informacyjnego wykorzystałem odniesienia do teorii znaków, które pojawiły się później, choć w innym kontekście, także w pracy „Obrazy architektury”. Prace te znalazły także wyraz w dwu publikacjach (jednej indywidualnej i jednej zespołowej, przy czym ta pierwsza odnosi się wyłącznie do mojego wkładu w projekt):

Koszewski, Krzysztof „Visualization of Heritage-related Knowledge – Case Study of Graphic Representation of Polish National Inventory of Monuments in Spatial Information Systems”, w: Anetta Kępczyńska-Walczak (red.), „Envisioning architecture: image, perception and communication of heritage” – Monographs, Lodz University of Technology, Lodz 2015, ss. 377-387.

Anna Fiedukowicz, Andrzej Głazewski, Arkadiusz Kołodziej, Krzysztof Koszewski, Paweł Kowalski, Robert Olszewski Leszek Włochyński: „Map Portal as a Tool to Share Information on Cultural Heritage Illustrated by the National Heritage Board Geoportal”, w: „Advances in Digital Cultural Heritage International Workshop, Funchal, Madeira, Portugal, June 28, 2017, Revised Selected Papers” / Ioannides Marinos [i in.] (red.), Lecture Notes In Computer Science, vol. 10754, 2018, ISBN 978-3-319-75788-9, ss. 48-64

W 2015 roku brałem udział w realizacji projektu „Dokumentacja i monitoring w zarządzaniu obiektami budownictwa drewnianego w Muzeum Rolnictwa im. ks. Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu oraz Muzeum Ryfylke” finansowanego z funduszy EOG, pochodzących z Islandii, Liechtensteinu i Norwegii oraz środków krajowych i budżetu Województwa Podlaskiego. W ramach tego projektu wykonałem opracowanie będące rozwinięciem zainteresowań aspektami sygnalizowanymi w rozprawie doktorskiej, dotyczącymi zastosowania technik cyfrowych w zarządzaniu wiedzą o zabytkach oraz znaczeniem tych kwestii dla ochrony dziedzictwa. Projekt zaowocował dwujęzyczną monografią, w ramach której opublikowany został rozdział, którego jestem autorem:

Koszewski, Krzysztof „Techniki informacyjne w ochronie i zarządzaniu obiektami architektury drewnianej – potencjał i wykorzystanie / Information technologies in the protection and management of objects of wood architecture – the potential and use”, w: „Dokumentacja i monitoring w zarządzaniu obiektami budownictwa drewnianego w Muzeum Rolnictwa im. ks. Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu oraz Muzeum Ryfylke / Documentation and the monitoring in managing timber objects in Krzysztof Kluk Museum of Agriculture in Ciechanowiec and the Ryfylke Museum” Muzeum Rolnictwa w Ciechanowcu, Ciechanowiec 2015

Kolejną aktywnością łączącą zastosowanie technik informacyjnych w ochronie dziedzictwa i aspekty komunikacji wizualnej było uczestnictwo w dwu międzynarodowych grantach:

„Virtuelle Rekonstruktionen in transnationalen Forschungsumgebungen – Das Portal: Schlösser und Parkanlagen im ehemaligen Ostpreußen” (Wirtualne rekonstrukcje w międzynarodowych środowiskach badawczych – portal: pałace i parki w dawnych Prusach Wschodnich), finansowany przez Leibniz-Gemeinschaft (07/2013 - 06/2017)

Oraz „Dohna-Schlodien. Ein virtueller Ausstellungskatalog” (Dohna-Schlodien. Wirtualne museum), finansowane przez Beauftragten der Bundesregierung für Kultur und Medien (04/2015 - 03/2016).

Działania podjęte w obydwu projektach polegały na wirtualnej rekonstrukcji zespołów parkowo-pałacowych w Gładyszach (Schlodien) i Kamionce (Friedrichstein, obecnie obwód Kaliningradzki w Rosji). Rolą zespołu z Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej pod kierownictwem arch. Sławomira Kowala i moim była wirtualna rekonstrukcja parku pałacowego w Gładyszach we współpracy z historykami sztuki na potrzeby wirtualnego muzeum. Dodatkowo w ramach projektu wykonałem koncepcję fragmentów wirtualnego muzeum oraz warstwy komunikacyjno-wizualnej środowiska badawczego rekonstrukcji Patrimonium.net. Wyniki badań i współpracy prezentowałem w czerwcu 2017 roku wspólnie z Mieke Pfarr-Harfst z TU Darmstadt jako referat „Dohna-Schlodien: A Virtual Exhibition: Digital Reconstruction of the Manor House and Garden” wygłoszony na konferencji „3D Digital Heritage – Exploring Virtual Research Space for Art History” w Humboldt Universität w Berlinie.

Doświadczenia dotyczące wagi wizualnych aspektów działalności badawczej i popularyzatorskiej w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego, a w szczególności architektonicznego zaowocowały specjalną sesją w ramach dorocznej konferencji Cultural Heritage and New Technologies organizowanej przez Muzeum miasta Wiednia, która w 2018 roku odbyła się we współpracy z Eurographics Symposium pod hasłem Visual Heritage. W ramach tej konferencji miałem przyjemność przygotować sesję zatytułowaną „Images of the past – challenges of computer generated image-based representation of cultural heritage”, którą następnie współprowadziłem z Fabrizio Apollonio (Uniwersytet w Bolonii) i Piotrem Kuroczyńskim (AI HS Mainz). Wiązało się to także z pełnieniem funkcji recenzenta nadesłanych abstraktów i referatów.

W ramach działalności dydaktycznej w roku 2015 brałem udział w opracowaniu programu specjalności Architektura Informacyjna na studiach II stopnia na kierunku architektura na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Przy tworzeniu tej cieszącej się powodzeniem wśród studentów specjalności wzięto od uwagę doświadczenia wynikające z prowadzenia kierowanej przeze mnie specjalności anglojęzycznej Architecture for Society of Knowledge. Doświadczenia te zostały także wykorzystane podczas realizacji grantu finansowanego z Funduszy Norweskich „Architecture for Society of Knowledge – ASK – Studia III stopnia w języku angielskim na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej”, w którym brałem udział przygotowując kwestie programowe projektowanych studiów. Założenia te zostały zebrane w rozdziale w publikacji pokonferencyjnej:

Jan Słyk, Krzysztof Koszewski, Karolina Ostrowska, Lia M. D. Bezzera „Developing a new PhD curriculum for an English-speaking Doctoral Course at the Architecture for Society of Knowledge Program, Faculty of Architecture, Warsaw University of Technology” w: Jan Słyk, Lia M. Bezzera (red.) „Education for Research, Research for Creativity, Architecture for Society of Knowledge” vol. 1, wyd. Wydział Architektury PW, Warszawa 2016, s. 11-23.

Przez cały okres zatrudnienia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej biore czynny udział w realizacji badawczych prac statutowych, pełniąc funkcję kierownika jedenastu takich grantów (zestawienie w tabeli w końcowej części autoreferatu).

W ramach działalności dydaktycznej prowadziłem także w latach 2014-2017 zajęcia z przedmiotu Elementy Projektowania (1. semestr studiów 1. stopnia na kierunku architektura) oraz Projektowanie wstępne (2. semestr), kontynuując jednocześnie prowadzenie przedmiotu Techniki Informacyjne. W roku 2016 zająłem 3. miejsce w plebiscycie studenckim Złota Kreda dla najlepszych wykładowców za prowadzenie wykładów z przedmiotu Techniki Informacyjne, zaś

w roku 2017 zająłem analogiczne miejsce w takim samym plebiscycie za prowadzenie zajęć projektowych w ramach przedmiotu Elementy Projektowania.

Pełnię także funkcję opiekuna Koła Naukowego Architektury Informatycznej na Wydziale Architektury PW.

W 2016 roku zostałem ponownie wybrany na funkcję prodziekana ds. Studiów na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej którą to funkcję pełnię obecnie. Prowadzę także intensywną działalność organizacyjną, będąc członkiem dwu komisji Senatu Politechniki Warszawskiej i licznych zespołów roboczych pracujących nad rozwiązaniami przystosowującymi uczelnię do wymogów nowej ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce.

Przez cały opisywany okres, włączwszy także czas przed obroną rozprawy doktorskiej, zajmowałem się także fotografią, w tym fotografią architektury. W ostatnich latach zainteresowanie to przybrało formę regularnej działalności, która przyniosła nieco szersze uznanie. Dowodem tego jest autorska wystawa zdjęć zatytułowana „Dusza”, która odbyła się w dniach 14–29 listopada 2017 w warszawskiej Otwartej Pracowni Jazdów, gromadząc licznych odwiedzających. Tytuł wystawy, oprócz oczywistych skojarzeń, nawiązuje także do rozwiązań przestrzennych klatek schodowych, których geometria była inspiracją do cyklu trzydziestu prezentowanych zdjęć.

W 2016 roku przygotowałem cykl zdjęć budynków zaprojektowanych przez architektów związanych z warszawską szkołą architektury na potrzeby wystawy „Gest i obowiązek” (autor koncepcji wystawy: prof. dr hab. inż. arch. Sławomir Gzell).

W 2017 roku otrzymałem główną nagrodę w międzynarodowym konkursie fotograficznym w Pekinie „A New Start of Beijing in the Eyes of Foreign Friends Photo Contest” za cykl fotografii, który wykonałem podczas bytności w stolicy Chin w październiku 2017 roku.

W roku 2018 zdjęcia Londynu mojego autorstwa znalazły się, wraz ze zdjęciami innych autorów, w publikacji albumowej zatytułowanej „Streets of London”, wydanej przez wydawnictwo teNeues:

Streets of London, teNeues / Mendo, Kepmen / Amsterdam 2018

Wybór zdjęć o tematyce architektonicznej, w tym także prezentowanych na wspomnianej wystawie oraz nagrodzonych w konkursie w Pekinie, zawiera załącznik 5.

Kontynuowałem także pracę na polu projektowania graficznego, czego wyrazem był udział w wystawie zbiorowej „Artyści Saskiej Kępy” w 2016 roku, której towarzyszył obszerny katalog. Zaprezentowałem tam projekty oprawy graficznej wydawnictw muzycznych.

W trakcie pracy na uczelni zajmuję się także rozwojem kadry naukowej. Przejawia się to we wspomnianym udziale w projekcie, którego celem było powołanie anglojęzycznych studiów doktorskich na Wydziale Architektury, w ramach którego opracowałem przedmiot Knowledge Base of Research. Pełnię również funkcję kopromotora w przewodzie doktorskim (wszcześnie 2016) oraz funkcję opiekuna-mentora doktoranta Universitat Politècnica de Catalunya w Barcelonie w ramach Higher Education Learning Agreement for PhD Traineeships w ramach programu Erasmus+.

Problematyka, która leży w kręgu moich zainteresowań, czyli z jednej strony ochrona dziedzictwa, a z drugiej wizualne aspekty przekazu idei w architekturze, należy do obszaru wykazującego się dużym potencjałem badawczym. W swojej pracy starałem się zajmować także tymi zagadnieniami, które leżą na styku wspomnianych kręgów. Zarówno ów styk, jak i każde z zagadnień oddzielnie budzą zainteresowanie młodych badaczy, co niesie nadzieję na możliwość rozwoju kadry badawczej w tym zakresie. Wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego, któremu towarzyszy niniejszy autoreferat, ma na celu między innymi umożliwienie rozwijania prac badawczych w tych obszarach w powiązaniu z kształceniem i promocją kadr.

III. 3. Podsumowanie

Przedstawiony powyżej w formie chronologicznej dorobek obejmuje wszystkie zakresy działalności które złożyły się na doświadczenia wykorzystane w przygotowaniu publikacji, będącej głównym osiągnięciem prezentowanym w ramach wniosku awansowego. Takie ujęcie zostało zastosowane w celu ukazania przenikania się wszystkich sfer aktywności, co znalazło także wyraz w opisanym wcześniej interdyscyplinarnym nastawieniu obecnym w przedstawianej książce. Zarówno prowadzona przeze mnie działalność badawcza, jak i dydaktyczna, a także organizacyjna i popularyzatorska składają się na obraz, który w ramach niniejszego autoreferatu pragnę przedstawić.

III. 4. Zestawienia tabelaryczne

Kontynuując tę metodę prezentacji dorobku załączam poniżej dwa tabelaryczne zestawienia chronologiczne, zawierające:

Tabela 1: zestawienie działalności w ujęciu chronologicznym, z zaznaczeniem rodzaju działalności: N – naukowo-badawcza, D – dydaktyczna, O – organizacyjna, P – popularyzatorska i społeczna, A – artystyczna i zawodowa

Tabela 2: wykaz recenzowanych publikacji w ujęciu chronologicznym

Przedstawienie tego typu ujęcia umożliwi ukazanie uzupełniających się wątków działalności w formie umożliwiającej ocenę spójności rozwoju aktywności na prezentowanych tu polach.

Tabela 1. Zestawienie działalności w ujęciu chronologicznym, z zaznaczeniem rodzaju działalności: N – naukowo-badawcza, D – dydaktyczna, O – organizacyjna, P – popularyzatorska i społeczna, A – artystyczna i zawodowa

Rodzaj działalności	Opis działalności	Daty
N	Udział w badaniach architektoniczno-historycznych zamku w Janowcu, prace nad rekonstrukcją faz budowy zamku.	1989, 1992, 1993
D	Techniki Komputerowe – prowadzenie zajęć z przedmiotu na Wydziale Architektury PW	Od 1989
N	Udział w pracach archeologicznych przygotowanie dokumentacji rysunkowej wykopalisk w Beit Jimal, Izrael, prowadzonych przez Studium Biblicum Franciscanum of Jerusalem.	1990
A	Praktyka architektoniczna w biurze Zeev Baran Architect, Jerozolima.	1990

N	Stypendium Historic Buildings American Survey i American Committee of ICOMOS, Apostle Islands, Wisconsin, USA – inwentaryzacja i badania latarni morskich i domów latarnika na Jeziorze Górnym.	1991
A	Działalność zawodowa na polu projektowania graficznego, założenie własnego studia projektowego, autorstwo projektów graficznych m. in. projekty graficzne ponad 200 wydawnictw muzycznych i opracowań publikacji książkowych	1992 – 2019
D	Konserwacja Zabytków – prowadzenie seminarium na Wydziale Architektury PW	1992 – 1993
N	Współautorstwo pracy badawczej statutowej PW 504/010/418/2 „Eksperymentalne laboratorium badawcze w zakresie zaawansowanych technik komputerowego wspomagania warsztatu architekta” (wraz z: S. Wroną, S. Kowalem, R. Rzakiewiczem, P. Przybyłowiczem)	1992 – 1993
N	Kierownictwo i przeprowadzenia survey'u archeologiczno-architektonicznego w Beit Jimal, Izrael, dla Studium Biblicum Franciscanum.	1993
N	Współautorstwo pracy badawczej statutowej PW 504/010/422 „Zaawansowane techniki komputerowego wspomagania warsztatu architekta” (wraz z: S. Wroną, S. Kowalem, R. Rzakiewiczem, P. Przybyłowiczem)	1993 – 1994
N	Nagroda zespołowa II stopnia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa za opracowanie systemu komputerowego wspomagania warsztatu architekta 1994	1994
D	Projektowanie graficzne – cykl wykładów, seminariów i projektów na WA PW we współpracy z ASP w Warszawie.	1994 – 1995
O	Pełnomocnik Dziekana Wydziału Architektury PW d/s informacji	1995 – 2008
N	Kierownictwo i realizacja pracy badawczej statutowej PW 503/1010/340/9 „Techniczne aspekty wykorzystania multimediów w warsztacie architekta”	1999
N	Współautorstwo pracy badawczej statutowej PW 504/1010/467/0 „Analiza stopnia uzupełnienia zasobów bibliotecznych a modernizacja systemu dostępu do informacji w bibliotece Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej”	2000
N	„Teoretyczne podstawy tworzenia bazy wiedzy w sieci Internet” (praca własna statutowa PW 503/1010/319/0)	2000
D	Nowe Media w Architekturze, autorskie seminarium na Wydziale Architektury PW, wyniki nagrodzone m.in na międzynarodowym festiwalu we Florencji, 2002.	2000 – 2006 2008
O	Koordynacja działań w związku z budową i organizacją laboratorium Nowych Mediów na WA PW w ramach realizacji grantu Komitetu Badań Naukowych na roboty budowlane polegające na adaptacji pomieszczeń strychu na pracownię i laboratorium	2000 – 2002
D	Wprowadzenie i udoskonalanie nowego programu zajęć z przedmiotu Techniki Komputerowe na Wydziale Architektury PW	2000 – 2008
N	„Analiza zastosowań graficzno-tekstowych baz danych w zakresie historii architektury” – praca własna WA PW	2001
N	Udział w komitecie organizacyjnym międzynarodowej konferencji eCAADe 2002 na Wydziale Architektury PW, współredagowanie publikacji pokonferencyjnej	2002
N	Udział w konferencji eCAADe w Lizbonie zorganizowanej pod hasłem Digital Design: The Quest for New Paradigms wraz z prezentacją wyników badań dotyczących tematyki rozprawy doktorskiej	2005
N	Praca doktorska „Koncepcja architektoniczno-historycznej bazy wiedzy na przykładzie Saskiej Kępy w Warszawie”, promotor: prof. dr hab. arch. Stefan Wrona, obrona z wyróżnieniem w	2002 – 2006

	kwietniu 2006, zrealizowana przy wsparciu grantu KBN 4T07F003/26 „Wpływ rozwoju technik informacyjnych na możliwości zarządzania informacją o obiektach architektonicznych ze szczególnym uwzględnieniem ich kontekstu. Koncepcja bazy wiedzy o obiektach i zespołach architektonicznych o wartości historycznej na przykładzie Saskiej Kępy w Warszawie”.	
Osiągnięcia po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych		
N	Nagroda indywidualna stopnia II Rektora Politechniki Warszawskiej za osiągnięcia naukowe w roku 2006 – za rozprawę doktorską	2006
N	Udział w realizacji grantu – projektu badawczego finansowanego ze środków Ministerstwa Nauki „Bazy wiedzy z dostępem bezpośrednim i internetowym w dziedzinie architektury i urbanistyki” (grant nr 5 T07F 006 24)	2003 – 2006
N	Koordinacja działań po stronie Wydziału Architektury PW i udział w programie „Rescuing the Hidden European Wooden Church Heritage – an international methodology for implementing a database for restoration” współfinansowanym w ramach programu Kultura 2000 (grant CLT 2005/A1/CH/IT-242)	2005 – 2006
N	Udział w międzynarodowych warsztatach „Informative modelling for the architectural heritage”. Saint-Maximin la Sainte-Baume, organizowanych przez Centre National de la Recherche Scientifique w Marsylii, przygotowanie i prezentacja referatu oraz postera.	2006
D	Wprowadzenie platformy e-learningowej Moodle do nauczania w Zakładzie Projektowania Architektonicznego Wspomagane Komputernie na Wydziale Architektury PW	2006
N	Udział w realizacji pracy badawczej statutowej PW 504G/1010/4220/06 „Architektura Informacyjna jako wynik rozwoju i wykorzystania technologii informacji – ETAP IV – Modelowanie informacyjne i parametryczne oraz rola baz danych” (współautorzy: S. Wrona, J. Słyk, S. Kowal, P. Przybyłowicz, R. Rządkiwicz)	2006
P	Wybór na członka Samorządu Mieszkańców Saskiej Kępy w Warszawie w kadencjach 2006-2010, 2010-2014, 2014-2018	2006 – 2010 2010 – 2014 2014 – 2018
N	Przygotowanie wniosku oraz koordynacja działań w zakresie realizacji inwestycji aparaturowej na WA PW finansowanej ze środków Ministerstwa Nauki i Informatyzacji „Laboratorium architektury parametrycznej – etap I” (decyzja Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego Nr 5522/IA/134/2007)	2007
N	Wygłoszenie referatu „me, Architect” (autorzy: Krzysztof Koszewski, Stefan Wrona) na konferencji: eCAADe (25th Conference on Education and Research in Computer Aided Architectural Design in Europe) – Predicting the Future, we Frankfurcie n/Menem, FH Wiesbaden	2007
N	„Problematyka tworzenia cyfrowych modeli miast historycznych na przykładzie przedwojennej Warszawy w kontekście zagadnień „cyfrowego dziedzictwa” – praca badawcza własna WA PW nr 503G/1010/303/07	2007
N	Udział w konferencji CAADRIA (12th International Conference on Computer Aided Architectural Design Research in Asia) w Nankinie (Chiny) z prezentacją wyników dalszych badań nad możliwościami zastosowania technik informacyjnych z zakresu zarządzania wiedzą w ochronie drewnianego dziedzictwa architektonicznego Europy środkowo-wschodniej	2007
P	Wykład gościnny w Xian University of Architecture and Technology, Xian (19.04.2007) pt. „Information technology in rescuing wooden religious buildings”.	2007
N	Przygotowanie wniosku oraz koordynacja działań w zakresie realizacji inwestycji aparaturowej na WA PW finansowanej ze środków Ministerstwa Nauki i Informatyzacji „Laboratorium architektury parametrycznej – etap II” (decyzja Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego Nr 5734/IA/134/2008)	2008

N	Kierownictwo pracy badawczej statutowej 504G/1010/402/08 – „Wybrane aspekty budowy systemu informacji na WA PW w warunkach dynamicznych zmian programów nauczania i zadań badawczych”.	2008
N	„Metoda tworzenia cyfrowego archiwum dydaktycznego w kontekście specyfiki edukacji architektonicznej na przykładzie prac studenckich wykonywanych w Zakładzie Projektowania Architektonicznego Wspomagane Komputernie w latach 1990-2008” – praca badawcza własna WA (kierownik) PW nr 503G/1010/505/08	2008
D	Modele miast historycznych, autorskie seminarium na Wydziale Architektury PW, nawiązujące do badań własnych autora	2008
D	Wykłady w ramach przedmiotu Procesy informacyjne w architekturze (studia II stopnia), prowadzenie seminariów w ramach w/w przedmiotu	2008 – 2010
O	Funkcja prodziekana ds. studiów WA PW; członkostwo w Komisjach Senatu Politechniki Warszawskiej ds. Kształcenia i ds. Organizacji Uczelni	2008 - 2012
O	Członek Rady Wydziału Politechniki Warszawskiej z wyboru jako przedstawiciel nauczycieli akademickich nie posiadających stopnia dr hab.	2008 – 2012
O	Kierownictwo zadania nr 40 realizowanego jako część uczelnianego Programu Rozwojowego Politechniki Warszawskiej w ramach poddziałania 4.1.1 Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki finansowanego z Europejskiego Funduszu Społecznego: „Przygotowanie i realizacja studiów anglojęzycznych II stopnia na Wydziale Architektury”; uruchomienie studiów anglojęzycznych II stopnia w specjalności Architecture for Society of Knowledge na WA PW	2008 – 2012
D	Opracowanie i realizacja koncepcji otoczenia informacyjnego wspierającego prowadzone studia anglojęzyczne II stopnia w specjalności ASK: integracja platform wymiany i dostarczania wiedzy (Moodle, Virtual Design Studio, platforma podcastów, wiki, blogów).	2008 – 2010
N	Kierownictwo pracy badawczej statutowej 504G/1010/402/09 – „Wybrane aspekty integracji systemów informacji na WA PW w zakresie obszarów działania jednostki naukowo-dydaktycznej”	2009
D	Podjęcie inicjatywy i rozpoczęcie organizacji wystaw najciekawszych dyplomów obronionych rokrocznie na Wydziale Architektury PW wraz z wydawaniem rocznego katalogu tychże dyplomów, nadzór merytoryczny i koncepcyjny nad wszystkimi wydaniem katalogów.	Od 2009
P	Publikacje „Centrum Saskiej Kępy” (2009) oraz „Warstwy Saskiej Kępy” (2010) w gazecie wydanej z okazji Święta Saskiej Kępy w 2009 i 2010 roku	2009 – 2010
D	Wykłady w ramach przedmiotu Elementy Projektowania (semestr 1 studiów I stopnia) – elementy kompozycji graficznej; znaki, logotypy, symbole (tematyka włączona w 2012 roku do wykładów z przedmiotu Techniki Informacyjne)	2009 – 2012
O	Funkcja kierownika studiów anglojęzycznych II stopnia na kierunku Architektura i Urbanistyka w specjalności Architecture for Society of Knowledge	2010 – 2019
D	Opracowanie i prowadzenie przedmiotów na specjalności anglojęzycznej studiów II stopnia Architecture for Society of Knowledge: Knowledge Management in Architecture (autorskie wykłady + seminaria), seminaria dyplomowe – Project Knowledge Base oraz Advanced Visual Communication oraz prowadzenie seminariów z przedmiotu Information Processes in Architecture	Od 2010
N	Kierownictwo pracy badawczej statutowej 504G/1010/402/10 „Realizacja zadań Wydziału Architektury PW wobec wymagań kształtującego się społeczeństwa wiedzy”	2010
P	Organizacja serii wykładów wybitnych polskich twórców architektury na Wydziale Architektury PW we współpracy z Fundacją Twórców Architektury (m.in. Jerzy Gurawski, Tomasz Konior,	od 2010

	Zbigniew Maćków, Grupa 5, Robert Konieczny), a także w późniejszych latach we współpracy ze Stowarzyszeniem Akademickim WA PW.	
N	Udział w międzynarodowym grantie „e-archidoct: Virtual Campus for Post-Master Studies in Architecture” finansowanym w ramach programu Erasmus „Lifelong learning – Multilateral Projects – Virtual Campuses”	2010
P	Wykład „Architecture for Society of Knowledge” w ramach seminarium organizowanego jako część projektu e-archidoct, na Wydziale Architektury i Urbanistyki w Universidade Federal do Rio de Janeiro (UFRJ)	2010
N	Kierownictwo pracy badawczej statutowej 504G/1010/802/11 „Model funkcjonalno-przestrzenny placówki naukowo-dydaktycznej (obszar edukacyjny architektura). Realizacja zadań Wydziału Architektury PW w kontekście dynamicznych zmian uwarunkowań działalności naukowo-dydaktycznej – aspekty teoretyczne i praktyczne”.	2011
O	Nagroda indywidualna stopnia II Rektora Politechniki Warszawskiej za osiągnięcia organizacyjne w roku akademickim 2009/2010	2011
P	Wykład na zaproszenie Stowarzyszenia Architektów Polskich w ramach Warszawskich Spotkań Architektury na temat roli rysunku w warsztacie architekta	2011
P	Udział jako panelista w dyskusji na temat wirtualnych rekonstrukcji zabytków w cyklu „Dekonstrukcja/Rekonstrukcja” organizowanego przez Dom Spotkań z Historią w Warszawie	2011
P	Współudział w przygotowaniu wystawy „Architekci Saskiej Kępy” prezentowanej podczas Święta Saskiej Kępy w 2011 roku oraz eksponowanej później w trakcie wydarzenia SASKA EXPO oraz Domu Kultury PROM na Saskiej Kępie w Warszawie	2011
P	Wykład w ramach warsztatów MediaLab Saska Kępa organizowanych przez centrum cyfrowe projekt:Polska oraz Dom Funkcjonalny w Warszawie	2011
N	Udział w konferencji eCAADe w Ljublanie zorganizowanej pod hasłem Respecting fragile spaces wraz ze współprowadzeniem dyskusji w ramach okrągłego stołu dotyczącego zastosowania idei Virtual Design Studio w dydaktyce architektonicznej	2011
N	Przygotowanie recenzji artykułów zgłoszonych na konferencję eCAADe w latach 2011, 2012, 2013 i 2014	2011 – 2014
N	Udział w realizacji grantu NCN 0476/B/T02/2011/40 „Parametryzacja procesu projektowania w wirtualnej rekonstrukcji przedlokacyjnej struktury osadniczej generowanej z powykopaliskowej bazy wiedzy”.	2011 – 2014
O	Funkcja Senatora Politechniki Warszawskiej z wyboru na kadencję 2012-2016, udział w pracach Komisji Senackich: ds. Kształcenia oraz Organizacji Uczelni.	2012 – 2016
O	Członek Rady Wydziału Politechniki Warszawskiej z wyboru jako przedstawiciel nauczycieli akademickich nie posiadających stopnia dr hab.	2012 – 2016
N	„Alfabetyzm wizualny w architekturze” – referat na Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Alfabetyzm wizualny. Teoria i praktyka” organizowanej przez Wydział Edukacji Artystycznej Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, Instytut Socjologii UAM oraz Polski Komitet Międzynarodowego Stowarzyszenia Wychowania przez Sztukę InSEA	2012
N	Udział w konferencji z cyklu „Cyfrowe spotkania z zabytkami” we Wrocławiu i prezentacja referatu „Cyfrowy obraz jako nośnik informacji o dziedzictwie architektonicznym” oraz prowadzenie sesji tamże	2012
N	Kierownictwo pracy badawczej statutowej 504P/1010/802/12 „Model funkcjonalno-przestrzenny placówki naukowo-dydaktycznej (obszar edukacyjny architektura). Wybrane	2012

	aspekty tworzenia nowoczesnego systemu obsługi zadań Wydziału Architektury PW wobec zmian uwarunkowań funkcjonowania jednostki naukowo-dydaktycznej	
D	Zmiana programu zajęć i reforma przedmiotu Techniki Komputerowe wraz ze zmianą nazwy na Techniki Informacyjne, przygotowanie autorskiego cyklu wykładów uwzględniającego aspekty związane z komunikacją wizualną	2012
O	Powołanie w skład Komitetu Organizacyjnego obchodów stulecia Wydział Architektury PW, udział w pracach Komitetu w latach 2012 – 2016	2012
N	Udział w sympozjum „Reconstructing Progress” na temat sztuki w przestrzeniach publicznych i jej wpływu na społeczność w IT University w Kopenhadze z udziałem: IT University w Kopenhadze, Akademii Sztuk Pięknych w Zurychu oraz Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej (19-21.06.2013)	2013
P	Wykład pt. „Change of paradigm?” na zaproszenie warsztatów ArchEvolution, Brześć, Białoruś	2013
P	Publikacja: Krzysztof Koszewski, „Paradise Found – Warsaw’s leafy Saska Kępa neighbourhood is a treasure trove of modernist gems” w: Wallpaper – Polska revealed, ss. 14-15, Wallpaper*, nr 10/ 2013, Londyn. ISSN 1364-4475	2013
P	„Saska Kępa – wywiad z Krzysztofem Koszewskim” Ming Pao 12/2013, Hongkong.	2013
P	Prowadzenie dyskusji panelowej „Tożsamość Saskiej Kępy” towarzyszącej dorocznemu świętu Saskiej Kępy – z udziałem Małgorzaty Sikory, Joanny Szczepkowskiej, Hanny Faryny-Paszkiewicz, Anny Rudzkiej, Michała Krasuckiego	2013
P	Wywiad na antenie Radia dla Ciebie na temat modernistycznej architektury Saskiej Kępy	2013
P	Konsultacja merytoryczna publikacji „SAS – Ilustrowany atlas architektury Saskiej Kępy”, Magdalena Piwowar, Hanna Faryna-Paszkiewicz, Jarosław Trybuś, Grzegorz Piątek	2013
P	Udział jako panelista w dyskusji towarzyszącej publikacjom fundacji Bęc Zmiana z cyklu Synchronizacja, odnoszącym się do problemów współczesnej architektury i kształtowania przestrzeni miasta	2013
N	Udział w granie „Virtuelle Rekonstruktionen in transnationalen Forschungsumgebungen – Das Portal: Schlösser und Parkanlagen im ehemaligen Ostpreußen“, finansowanym przez Leibniz-Gemeinschaft (07/2013 - 06/2017)	2013–2017
N	Udział w sympozjum PAN „Edukacja architektoniczna w dobie rewolucji informacyjnej” i wygłoszenie referatu „Architecture for Society of Knowledge – refleksja nad przyjętymi założeniami programowymi”, 21.03.2014.	2014
D	Prowadzenie przedmiotów projektowych na semestrze 1 i 2 studiów I stopnia na Wydziale Architektury PW: Elementy Projektowania i Projektowanie wstępne	2014 – 2017
D	Opieka merytoryczna nad wystawą końcoworoczną studentów 1. roku WAPW (2013/14) oraz udział w dyskusji podsumowującej wystawę na Wydziale Architektury PW	2014
P	Udział w dyskusji (jako zaproszony panelista) „Myślenie modelem” zorganizowanej w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie jako wydarzenie towarzyszące wystawie makiet obiektów wzniesionych w trakcie minionego dwudziestolecia	2014
N	Udział w opracowaniu i wdrożeniu unikalnego w skali światowej systemu wizualizacji zasobu zabytkowego w portalach informacyjnych Narodowego Instytutu Dziedzictwa (wraz z Wydziałem Geodezji i Kartografii PW) w ramach realizacji dyrektywy INSPIRE. W szczególności opracowanie koncepcji graficzno-merytorycznej dotyczącej kolorystyki map oraz ikon oznaczających zabytki, umożliwiające wizualizację typologii i chronologii wszystkich zabytków wpisanych do Rejestru Zabytków (blisko 80 tys. obiektów)	2014

N	Członek Rady Programowej Narodowego Instytutu Dziedzictwa	2014-2017
O	Członek założyciel Stowarzyszenia Akademickiego Wydziału Architektury PW	2014
P	Współpraca z serwisem futuwawa.pl w publikowaniu prac studentów Wydziału Architektury PW, ze szczególnym uwzględnieniem afiliacji jako prace dydaktyczne	2015
P	Koszewski Krzysztof: „Komplizierter Organismus”, w: Hochparterre, Wydanie specjalne, październik 2015, ss. 38-39. Artykuł dotyczący problemów związanych z zagospodarowaniem Placu Defilad w Warszawie.	2015
P	Udział w dyskusji „Zabytek nie zbytek” (jako zaproszony panelista) dotyczącej problemu rekonstrukcji i odbudowy zabytków warszawskich, zorganizowanej przez Oddział Warszawski Towarzystwa Opieki nad Zabytkami	2015
P	Współorganizator i członek Kapituły Nagrody im Bohdana Lacherta i Józefa Szanajcy dla najlepszej realizacji budowlanej wykonanej z poszanowaniem charakteru Saskiej Kępy; nagrody wręczone podczas gali 16.06.2016 za lata 2006-2015	2015
N	Kierownictwo pracy badawczej statutowej 504/01028/1010/40.000100 „Analiza możliwości wdrożenia modelu organizacji dydaktyki opartego na działalności projektowo-eksperymentalnej na przykładzie studiów ASK”.	2015-2016
N	Udział w realizacji grantu: „Dokumentacja i monitoring w zarządzaniu obiektami budownictwa drewnianego w Muzeum Rolnictwa im. ks. Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu oraz Muzeum Ryfylke / Documentation and the monitoring in managing timber objects in Krzysztof Kluk Museum of Agriculture in Ciechanowiec and the Ryfylke Museum”, finansowanego z Funduszy Norweskich, w tym prezentacja referatu „Techniki informacyjne w ochronie i zarządzaniu obiektami architektury drewnianej – potencjał i wykorzystanie / Information technologies in the protection and management of objects of wood architecture – the potential and use”	2015
N	Udział w konferencji EAEA (European Architectural Envisioning Association) zorganizowanej pod hasłem Image, Perception and Communication of Heritage w Łodzi wraz z prezentacją referatu: „Visualization of Heritage-related Knowledge – Case Study of Graphic Representation of Polish National Inventory of Monuments in Spatial Information Systems”	2015
N	Udział w grantie „Dohna-Schlodien. Ein virtueller Ausstellungskatalog“, finansowanym przez Beauftragten der Bundesregierung für Kultur und Medien	2015–2016
D	Współautorstwo programu specjalności Architektura Informacyjna na studiach magisterskich na kierunku architektura na Wydziale Architektury PW	2015
O	Funkcja kierownika specjalności Architektura Informacyjna na studiach magisterskich na Wydziale Architektury	2015
D	Nagroda zespołowa II stopnia Rektora Politechniki Warszawskiej za osiągnięcia dydaktyczne w latach 2013-2014 – za stworzenie programu, uruchomienie i udoskonalenie studiów anglojęzycznych w specjalności Architecture for Society of Knowledge	2015
O	Funkcja Prodziekana ds. Studiów na Wydziale Architektury w kadencji 2016-20	2016
O	Udział w pracach Komisji Senatu PW: Kształcenia i Organizacji Uczelni w kadencji 2016-20	2016
A	Udział w wystawie zbiorowej „Artyści Saskiej Kępy” wraz z publikacją w katalogu wystawy: „Artyści Saskiej Kępy”, red. Anna Rudzka, Grażyna Sosenko, PROM Kultury Saska Kępa, Warszawa 2016, ISBN 978-83-946476-0-5	2016
A	Wykonanie 72 fotografii dzieł architektonicznych autorstwa architektów związanych z Wydziałem Architektury PW na potrzeby wystawy „Gest i obowiązek” (autor koncepcji wystawy: prof. dr hab. inż. arch. Sławomir Gzell) z okazji stulecia Wydziału Architektury PW.	2016

N	Wszczęcie przewodu doktorskiego arch. Marcina Strzały, w którym pełnię funkcję promotora pomocniczego	2016
N	Udział w konferencji „The International Conference on multiMedia Technology Design Management MTDM 2015, November 16-17, 2015, Warsaw, Poland” oraz prezentacja referatu „Architecture for Society of Knowledge — exploring the boundaries between disciplines as a part of future architects' education” publikacja on-line http://www.ire.pw.edu.pl/~mmedia/mtdm2015/proceedings.html	2016
N	Udział konferencji „Education for Research, Research for Creativity, Architecture for Society of Knowledge” w Warszawie wraz z prezentacją współautorską referatu „Developing a new PhD curriculum for an English-speaking Doctoral Course at the Architecture for Society of Knowledge Program, Faculty of Architecture, Warsaw University of Technology”	2016
D	Zajęcie 3. miejsca w studenckim plebiscycie dla najlepszego wykładowcy akademickiego na Wydziale Architektury PW „Złota Kreda” w kategorii prowadzących wykłady za wykład w ramach przedmiotu Techniki Informatyczne	2016
N	Kierownictwo pracy badawczej statutowej 504/02504/1010/40.000100 w roku 2016 i 2017: „Model funkcjonalno-przestrzenny placówki naukowo-dydaktycznej w zakresie architektury. Analiza powiązań obszarów działalności wraz z opracowaniem strategii modelowego wdrożenia elementów systemu przepływu informacji”.	2016-17
N	Udział w grantie „Architecture for Society of Knowledge – ASK – Studia III stopnia w języku angielskim na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej” jako członek zespołu odpowiedzialnego za program kształcenia. Projekt współfinansowany ze środków funduszy norweskich i krajowych.	2016-17
N	Referat „Dohna-Schlodien: A Virtual Exhibition: Digital Reconstruction of the Manor House and Garden” wygłoszony wspólnie z Mieke Pfarr-Harfst (TU Darmstadt) na konferencji 3D Digital Heritage – Exploring Virtual Research Space for Art History w Humboldt Universität w Berlinie	2017
A	Autorski cykl fotografii prezentowany jako wystawa pt „Dusza” w Otwartej Pracowni Jazdów w Warszawie	2017
A	Główna nagroda w międzynarodowym konkursie organizowanym przez miasto Pekin „Pekin oczami zagranicznych gości” (A New Start of Beijing in the Eyes of Foreign Friends Photo Contest) za cykl fotografii., nazwa organu przyznającego nagrodę: Beijing People's Association for Friendship with Foreign Countries, the Foreign Affairs Office of Beijing Municipal People's Government, the Information Office of Beijing Municipal People's Government, Beijing Municipal Education Commission, Beijing Municipal Bureau of Foreign Experts, Beijing Association of Enterprises with Foreign Investment, China World Peace Foundation and the Organizing Committee of Beijing 2022 Winter Olympic Games and Paralympics	2017
N	Wygłoszenie referatu: „Digital Method for Verifying Archaeological Hypotheses. Medieval Gord Under Pułtusk Castle” (autorzy: Krzysztof Koszewski, Jan Słyk, Sławomir Kowal, Stefan Wrona) na konferencji: 22 nd Conference on Cultural Heritage and New Technologies w Wiedniu, Museen der Stadt Wien – Stadtarchäologie	2017
D	Zajęcie 3. miejsca w studenckim plebiscycie dla najlepszego wykładowcy akademickiego na Wydziale Architektury PW „Złota Kreda” w kategorii prowadzących projekty za zajęcia projektowe w ramach przedmiotów Elementy Projektowania i Projektowanie Wstępne	2017
N	Kierownictwo pracy badawczej statutowej 504/02890/1010/40.000100 w roku 2017 i 2018: „Nowe wyzwania edukacyjne i naukowe w realizacji zadań Wydziału Architektury PW”.	2017-18

A	Publikacja fotogramów w zbiorowym albumie fotograficznym „Streets of London”, teNeues / Mendo, Kepmen / Amsterdam 2018, ISBN 978-3-96171-117-8	2018
N	Recenzent artykułów zgłoszonych na konferencję CHNT 23 (Cultural Heritage and New Technologies) pod hasłem Visual Heritage w Wiedniu oraz współautorstwo koncepcji i prowadzenie sesji „Images of the past – challenges of computer generated image-based representations of cultural heritage”.	2018
O	Nagroda zespołowa I stopnia Rektora Politechniki Warszawskiej za osiągnięcia organizacyjne w latach 2015-2016 – za udział w Komitecie Organizacyjnym obchodów stulecia Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej	2018
N	Opieka mentorska nad doktorantem: Ander Gortazar Balerdi, doktorat w Universitat Politècnica de Catalunya w Barcelonie w ramach Higher Education Learning Agreement for PhD Traineeships	2018-19
N	Wydanie monografii „Obrazy architektury. Reprezentacje idei architektonicznej w kontekście współczesnej kultury wizualnej”, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2019, ISBN 978-83-7814-887-6	2019

Tabela 2. Wykaz recenzowanych publikacji w ujęciu chronologicznym

Lp.	Autorzy, tytuł	Daty
1	Koszewski, Krzysztof „Communication of Ideas in Architecture Versus Computer Techniques”, CAD Space (Proceedings of the III International Conference – Computer in Architectural Design), Białystok, s. 171-180.	1995
2	Koszewski, Krzysztof, Wrona, Stefan „The Role of Multimedia in the Presentation of Student’s Designs” (Proceedings of the 13th European Conference on Education in Computer Aided Architectural Design in Europe, Palermo, s. 273-280.	1995
3	Koszewski, K., Kowal, S., Rzakiewicz, R., Słyk, J. and Wrona, S. „Virtual Modeling and Multimedia Presentation as the Basic Principles of CAAD Education in Warsaw School of Architecture”, w: „Connecting the Real and the Virtual – design e-ducation” [20th eCAADe Conference Proceedings Warsaw, s. 126-129.	2002
4	Koszewski, Krzysztof, Wrona, Stefan (Eds.) (2002) „Connecting the Real and the Virtual – design e-ducation”, 20th eCAADe Conference Proceedings / ISBN 0-9541183-0-8] Warsaw (Poland) 18-20 September 2002, 632 s.	2002
5	Kabata, Michał and Koszewski, Krzysztof (2005) „A Model of Dispersed Historic Architectural Knowledge Base”, w: „Digital Design: The Quest for New Paradigms” [23rd eCAADe Conference Proceedings / ISBN 0-9541183-2-4] Lisbon (Portugal) 21-24 September 2005, pp. 565-572	2005
Stopień doktora nauk technicznych, kwiecień 2006		
1	Koszewski, Krzysztof, Słyk, Jan, Wrona, Stefan „Information into knowledge – the pathway to information modelling through architecture and urban context analysis”, w: Informative Modelling for the Architectural Heritage” [Proceedings of the International Workshop], Saint Maximin la Sainte-Baume, VII 2006, s. 13-20.	2006
2	Koszewski, Krzysztof, Wrona, Stefan „The Role of Databases in Rescuing Wooden Religious Buildings” w: Gennaro Tampone, Michela Semplici (red.) “RESCUING THE HIDDEN EUROPEAN WOODEN CHURCHES HERITAGE – an International Methodology for Implementing a Database for Restoration Projects”, Florencja 2006.	2006

3	Koszewski, Krzysztof; Wrona, Stefan (2007) me, Architect, Predicting the Future [25th eCAADe Conference Proceedings / ISBN 978-0-9541183-6-5] Frankfurt am Main (Germany) 26-29 September 2007, pp. 415-422	2007
4	Koszewski, Krzysztof; Jan Słyk; Stefan Wrona (2007) Information Technology in Rescuing Wooden Religious Buildings – The Possible Further Step, CAADRIA 2007 [Proceedings of the 12th International Conference on Computer Aided Architectural Design Research in Asia] Nanjing (China) 19-21 April 2007, s. 157-164.	2007
5	Koszewski, Krzysztof „File-to-factory - nowe perspektywy w warsztacie architekta”, Materiały Budowlane – technologie rynek wykonawstwo nr 12/2010 (460), s. 33-36.	2010
6	Achten, Henri; Koszewski, Krzysztof; Martens, Bob (2011) What happened after the „Hype” on Virtual Design Studios?: Some Considerations for a Roundtable Discussion, RESPECTING FRAGILE PLACES [29th eCAADe Conference Proceedings / ISBN 978-9-4912070-1-3], University of Ljubljana, Faculty of Architecture (Slovenia) 21-24 September 2011, s. 23-32.	2011
7	Koszewski, Krzysztof „Dobra kultury w sieci a działalność projektowa” w: Elżbieta Herden, Agnieszka Seidel-Grzebińska, Ksenia Stanicka-Brzezicka (red.) „Dobra kultury w sieci”, ISBN: 978-83-229-3276-6 Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2012, s. 189-198	2012
8	Koszewski, Krzysztof „Widzenie niedoskonałe – w poszukiwaniu języka wyrazu obrazów architektury” Definiowanie przestrzeni architektonicznej. Zapis przestrzeni architektonicznej. Praca zbiorowa. T. 2. Pod red. M. Misiągiewicz, D. Kozłowskiego. Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki. Kraków: Wydaw. Politechniki Krakowskiej, 2013, s. 252-257.	2013
9	Koszewski, Krzysztof „Baza wiedzy architektoniczno-historycznej jako narzędzie wartościowania w procesie projektowania” w: Szymgin, Bogusław (red.) „Wartościowanie zabytków architektury”, ISBN: 978-83-934708-5-3 wyd. Polski Komitet Narodowy Międzynarodowej Rady Ochrony Zabytków / Muzeum Pałac w Wilanowie, Warszawa 2013, s. 125-138.	2013
10	Koszewski, Krzysztof „Cyfrowy obraz jako nośnik informacji o dziedzictwie architektonicznym” w: Agnieszka Seidel-Grzebińska, Ksenia Stanicka-Brzezicka (red.), „Obraz i metoda”, ISBN 978-83-64358-33-3, Wrocław 2014, s. 97-113.	2014
11	Koszewski, Krzysztof „Edukacja architektoniczna w dobie rewolucji informatycznej. Refleksje nad założeniami programu studiów Architecture for Society of Knowledge w kontekście aktualnej kondycji dyscypliny” w: Kwartalnik Architektury i Urbanistyki t. LIX zeszyt 2/2014, ISSN 0023–5865, ss. 25-45.	2014
12	Koszewski, Krzysztof „Why do architects still draw (using computer). Remarks on Techniques coexistence”. w: Czasopismo Techniczne – Architektura (Technical Transactions – Architecture), zeszyt 4-A, 2015, s. 255-261.	2015
13	Koszewski, Krzysztof „Techniki informacyjne w ochronie i zarządzaniu obiektami architektury drewnianej – potencjał i wykorzystanie / Information technologies in the protection and management of objects of wood architecture – the potential and use”, w: „Dokumentacja i monitoring w zarządzaniu obiektami budownictwa drewnianego w Muzeum Rolnictwa im. ks. Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu oraz Muzeum Ryfylke / Documentation and the monitoring in managing timber objects in Krzysztof Kluk Museum of Agriculture in Ciechanowiec and the Ryfylke Museum”, Muzeum Rolnictwa w Ciechanowcu, Ciechanowiec 2015, s. 89–108.	2015
14	Koszewski, Krzysztof „Publikacja cyfrowa jako metoda edukacji i ochrony dziedzictwa”, w: Jan Słyk, Stefan Wrona (red.), „Informacyjne środowisko rekonstrukcji. Przedlokacyjna struktura osadnicza w Pułtusku w XII-XIV wieku”, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2015, s. 95-106.	2015
15	Kowal, Sławomir; Koszewski, Krzysztof, Słyk, Jan and Wrona, Stefan (2015) Parametric Methods in Reconstruction of the Medieval Proto-Town in Pultusk, Poland, Martens, B, Wurzer, G, Grasl T, Lorenz, WE and Schaffranek, R (eds.), Real Time - Proceedings of the 33rd eCAADe Conference - Volume 1, Vienna University of Technology, Vienna, Austria, 16-18 September 2015, s. 695-700.	2015

16	Markusiewicz, Jacek, Strzala, Marcin and Koszewski, Krzysztof: „Modular Light Cloud. Design, Programming and Making – Towards the Integration of Creative Actions” w: Martens, B, Wurzer, G, Grasl T, Lorenz, WE and Schaffranek, R (eds.), Real Time – Proceedings of the 33rd eCAADe Conference - Volume 2, Vienna University of Technology, Vienna, Austria, 16-18 September 2015, s. 91-101.	2015
17	Krzysztof Koszewski, „Visualization of Heritage-related Knowledge – Case Study of Graphic Representation of Polish National Inventory of Monuments in Spatial Information Systems”, w: Anetta Kępczyńska-Walczak (red.), „Envisioning architecture: image, perception and communication of heritage” – Monographs, Lodz University of Technology, Lodz 2015, s. 377-387.	2015
18	Jan Słyk, Krzysztof Koszewski, Karolina Ostrowska, Lia M. D. Bezzera: „Developing a new PhD curriculum for an English-speaking Doctoral Course at the Architecture for Society of Knowledge Program, Faculty of Architecture, Warsaw University of Technology” w: Jan Słyk, Lia M. Bezzera (red.) „Education for Research, Research for Creativity, Architecture for Society of Knowledge vol. 1, wyd. Wydział Architektury PW, Warszawa 2016, s. 11-23.	2016
19	Kowal Sławomir, Koszewski Krzysztof, Słyk Jan [i in.]: „Digital Method for Verifying Archaeological Hypotheses. Medieval Gord Under Pułtusk Castle”, w: Studies in Digital Heritage, vol. 1, nr 2, 2017, s. 444-455.	2017
20	Fiedukowicz Anna, Głazewski Andrzej, Kołodziej Arkadiusz, Koszewski Krzysztof, Kowalski Paweł, Olszewski Robert, Włochyński Leszek: „Map Portal as a Tool to Share Information on Cultural Heritage Illustrated by the National Heritage Board Geoportal”, w: Advances in Digital Cultural Heritage International Workshop, Funchal, Madeira, Portugal, June 28, 2017, Revised Selected Papers / Ioannides Marinos [i in.] (red.), Lecture Notes In Computer Science, vol. 10754, 2018, ISBN 978-3-319-75788-9, s. 48-64.	2018

